

ΤΥΧΙΚΟΣ

Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή
Το περιοδικό που ενώνει τους πιστούς του Χριστού

Ποιοι ορίζουν την πίστη σου;

221 ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2011

Τι θα έκανε ο Ιησούς;

Καθώς πλησίαζε ο καιρός για τον θάνατο, την ανάσταση και την ανάληψή Του, ο Ιησούς αποφάσισε να πάει στην Ιερουσαλήμ. Έτσι έστειλε κάποιους πριν από Αυτόν για να κάνουν εξοιμασίες στα διάφορα μέρη που θα περνούσε, οι οποίοι μπήκαν και σε ένα χωριό Σαμαρειτών. Αλλή οι κάτοικοι του χωριού δεν θέλησαν να Τον δεχτούν όταν μάθανε ότι προορισμός Του ήταν η Ιερουσαλήμ. Οι Σαμαρείτες και οι Ιουδαίοι αντιπαθούσαν ο ένας τον άλλον λόγω θρησκευτικών διαφορών. Οι Σαμαρείτες πίστευαν πως η αληθινή λατρεία του Θεού θα έπρεπε να γίνεται σε ένα βουνό της Σαμάρειας (Όρος Γαριζίν), γι' αυτό και όποιος πήγαινε στην Ιερουσαλήμ για προσκύνημα δεν ήταν ευπρόσδεκτος. Όταν το είδαν αυτό οι μαθητές Ιάκωβος και Ιωάννης, ρώτησαν τον Ιησού: «**Κύριε, θέλεις να ζητήσουμε να κατέβει φωτιά από τον ουρανό και να τους αφανίσει;**». Αλλή ο Ιησούς τους κοίταξε και τους μάλησε λέγοντας: «**Ο Υιός του Ανθρώπου δεν ήρθε για να εξολοθρέψει τους ανθρώπους αλλή για να τους σώσει**» (Λουκ. 9/θ/51-56).

Ενώ μου αρέσει η ιδέα πίσω από την κίνηση "What Would Jesus Do" (που λέει πως σε κάθε περίπτωση θα πρέπει πρώτα να σκεφτόμαστε «Τι θα έκανε ο Ιησούς;», ώστε μετά να κάνουμε και εμείς το ίδιο) βρίσκω ενδιαφέρον το γεγονός ότι οι ίδιοι αυτοί άνθρωποι που περπατούσαν και μιλούσαν μαζί Του, συχνά δεν είχαν ιδέα για το «Τι θα έκανε ο Ιησούς».

Ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης θέλησαν να αποκοιτηθούν το παράδειγμα που αναφέρεται στις Γραφές κατά το οποίο έπεσε φωτιά από τον ουρανό σε κάποιους στρατιώτες του ασεβή βασιλέα Αχαάβ (Β' Βασιλέων 1/α/12-14), αλλή ο Ιησούς επέκρινε

αυτή τους την πρόταση.

Ίσως πρώτα είχαν αναρωτηθεί μέσα τους «Τι θα έκανε ο Ιησούς;» απέναντι σε αυτή την προσβολή, και με βάση το παράδειγμα από την Παλαιά Διαθήκη, συμπέραναν ότι σίγουρα θα κατέστρεφε αυτούς τους κακούς ανθρώπους. Γνώριζαν σωστά τη διήγηση του λόγου του Θεού, αλλή δεν είχαν καταλάβει καθόλου την Καρδιά του Θεού.

Όπως ένα πουλί χρειάζεται δύο φτερά για να πετάξει, αν θέλουμε να κάνουμε «**αυτό που θα έκανε ο Ιησούς**» πρέπει όχι μόνο να καταλάβουμε τον λόγο του Θεού, αλλή επίσης και το Πνεύμα του Θεού. Τα δύο φτερά δεν πρέπει να αντιμάχονται μεταξύ τους, καθώς χρειάζονται και τα δύο ώστε να μπορεί να διατηρηθεί η ισορροπία που είναι απαραίτητη για να πετάξει το πουλί. Η σωστή κατανόηση του Ουράνιου Πατέρα μας, απαιτεί διορατικότητα για να καταλαβαίνουμε τι λέει ο λόγος Του, αλλή και για να καταλάβουμε πώς σκέφτεται το Πνεύμα του Θεού.

Εκείνοι που δίνουν μονομερή προσοχή στο λόγο, μπορεί να τείνουν προς την σκληρότητα και τον νομικισμό, όπως ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης.

Όσοι προσπαθούν να νιώσουν το Πνεύμα αλλή παραμελούν το λόγο, μπορεί να πέσουν στο συναισθηματισμό και σε μια συνεχή προσπάθεια να ακοιουθήσουν τον Θεό βασισμένοι σε πρόσκαιρες συγκινήσεις.

- *Αν έχουμε τον λόγο χωρίς το Πνεύμα, θα ξεραθούμε.*
- *Αν έχουμε το Πνεύμα χωρίς τον λόγο, θα πνιγούμε.*
- *Αλλά αν έχουμε και τον λόγο και το Πνεύμα, θα αναπτυχθούμε.*

Από Συνεργάτη

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ
Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ: Κιουταχείας 8, 142 31 Νέα Ιωνία

ΑΡΘΡΑ

Σελ.

- ❶ Τι θα έκανε ο Ιησούς; 2
- ❶ Άνθρωποι πάντα αδιόρθωτοι .. 4
- ❶ Ποιοι ορίζουν την πίστη σου;
[Μελότητα] 7
- ❶ Από την πιασμένη
της Βίβλου 11
- ❶ Τα δέκατα 15
- ❶ ΑΘΑΝΑΤΟΣ – Θα γίνει ποτέ
ο άνθρωπος; 19
- ❶ «Του χρόνου στην Ιερου-
σαλήμ!» – Ουσιαστικά! 22
- ❶ Δέκα φοβερές αντιθέσεις ... 26
- ❶ «Και αυτοί ενόμιζον...» 32

ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΗΛΕΣ

Σελ.

- ❶ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ 25
- Για τη στολή του Χριστού
- ❶ «ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ [:] » 28
- ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΚΑΙ ...ΚΑΤΑΡΕΣ
- Η "ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ" ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ
- Ο ΘΕΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
- ❶ ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ 31
- Όταν ο Θεός πλαταίνει
τα όριά μας

Συστήνουμε το μπλογκ
<http://neakaipalaia.blogspot.com>

...σημαίνει
όφθαλμοῦ
ἐν οὐτῇ

ΕΤΟΣ 26 – ΤΕΥΧΟΣ 221 / ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2011

• «ΤΥΧΙΚΟΣ ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίω» (Εφεσ. 6/ς/21, Κολ. 4/δ/7) • Με σύνθημα «πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή» δημοσιεύει θέματα και ειδήσεις χριστιανικού ενδιαφέροντος, μακριά από στενά δογματικά πλαίσια και προκαταλήψεις • Δεν αποτελεί επίσημο όργανο • Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή οργάνωση • Δεν αντιστρατεύεται κανέναν προσωπικά • Αναδημοσίευση κειμένων του περιοδικού είναι ελεύθερη εφόσον δεν περικόπτονται ή αλλοιώνονται. Εξαιρούνται κείμενα που δημοσιεύονται στον «Τ» ύστερα από άδεια του αρχικού τους εκδότη και στα οποία υπάρχει σχετική ένδειξη • Η αναδημοσίευση κειμένων από και προς τον «Τ» με κανένα τρόπο δεν σημαίνει ταύτιση • Σε εκτέλεση της εντολής «Δωρεάν δότε» (Ματθ. 10/1/8) στέλνεται χωρίς πληρωμή σε όποιον δώσει τη διεύθυνσή του • Για προαιρετικές εισφορές εξυπηρετεί η ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, Λογ/σμός: IBAN GR44-0140-1370-1370-0231-0000-636 / SWIFT: CRBAGRAAXXX • Ιδιοκτήτης: «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» Μη κερδοσκοπικό θρησκευτικό ΝΠΙΔ. Απόφ. Πρωτοδικείου Αθηνών 2873/84. • Εκδότης: Β. Βασιλειάδης • Ταχυδρομική Επικοινωνία: ΚΙΟΥΤΑΧΕΙΑΣ 8, 142 31 Ν. ΙΩΝΙΑ • Τηλεφωνική Επικοινωνία: 210-27.73.785 • Εκτύπωση: Γ. Κωστόπουλος, Σελασίας 6, Αθήνα, 210-88.16.096 •

«TYCHICUS» Bimonthly edition published by «CHRISTIAN TRUTH Non-profit Inc.» • 8 Kioutahias St., GR-14231 • ATHENS, GREECE • [Κωδικός Γεν. Γραμ. Επ/νίας: 3360] • Τυπώνεται στην Ελλάδα • Printed in Greece • Not to be sold •

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΜΑΣ ΣΤΟ INTERNET

(1) → tyxikos@gmail.com

(2) → editor@tyxikos.gr

www.tyxikos.gr

Ἄνθρωποι πάντα αδιόρθωτοι

Στο έργο του «**Διάλογος προς Τρύφωνα**», στο δεύτερο κεφάλαιο, ο **Ιουστίνος ο Μάρτυς** εξηγεί πώς δημιουργήθηκαν οι διάφορες φιλοσοφικές σχολές της εποχής του. Αντιγράφουμε σε ελεύθερη μετάφραση.

Αλλά από την παρατήρηση των πολλών έχει ξεφύγει το τι είναι η φιλοσοφία, και για ποιο λόγο έχει σταλθεί στους ανθρώπους. Διαφορετικά δεν θα υπήρχαν ούτε **Νεοπλατωνικοί**, ούτε **Στωικοί**, ούτε **Περιπατητικοί**, ούτε **Θεωρητικοί**, ούτε **Πυθαγόρειοι**, αφού αυτή η επιστήμη είναι μόνο μία. Θα εξηγήσω όμως γιατί η φιλοσοφία έχει γίνει πολυκέφαλη.

Συμβαίνει εκείνοι που πρώτοι άγγιξαν τη φιλοσοφία και γι' αυτό έγιναν διάσημοι, να αποκτούν οπαδούς, οι οποίοι χωρίς να κάνουν καμία έρευνα σχετικά με την αλήθεια, μόνο θαύμασαν την επιμονή και την αυτοπειθαρχία των πρώτων, και καθώς οι ίδιοι είχαν άγνοια σχετικά με αυτά τα θέματα, νόμισαν ότι όσα καθένας έμαθε από τον δάσκαλό του είναι αληθινά.

Στη συνέχεια και αυτοί οι τελευταίοι παρέδωσαν στους διαδόχους τους τα ίδια και άλλα παρόμοια με αυτά· και τελικά όλο αυτό [το σύστημα] ονομάστηκε με το όνομα εκείνου που θεωρήθηκε πατέρα του δόγματος.

Παρακάτω ο Ιουστίνος εξηγεί πώς ο ίδιος έπεσε στην παγίδα να θέλει να γίνει οπαδός κάποιων από αυτούς και των απόψεών τους:

Κι εγώ αρχικά επιθυμώντας με παρόμοιο τρόπο να προσκολληθώ προσωπικά με έναν από αυτούς, προσκολλήθηκα σε

κάποιον **Στωικό**· και έχοντας περάσει αρκετό καιρό μαζί του, επειδή δεν είχα πλέον να αποκτήσω καμία παραπέρα γνώση για τον Θεό (επειδή ούτε εκείνος είχε τέτοια γνώση και επιπλέον θεωρούσε αυτή τη μάθηση περιττή), τον εγκατέλειψα.

Ύστερα προσκολλήθηκα σε κάποιον άλλο άνθρωπο έξυπνο, όπως ο ίδιος έλεγε, που ονομαζόταν **Περιπατητικός**. Και αυτός ο άνθρωπος, αφού με καλοδέχθηκε τις πρώτες μέρες, ύστερα μου ζήτησε να του πληρώσω μισθό, ώστε η επικοινωνία μας να μην είναι χωρίς κέρδος για εκείνον. Και αυτόν, επίσης, τον εγκατέλειψα για τον λόγο αυτό, θεωρώντας ότι δεν ήταν διόλου φιλόσοφος.

Επειδή όμως η ψυχή μου επιθυμούσε ανυπόμονα να ακούσει τα ξεχωριστά και περιέργα της φιλοσοφίας, ήρθα σε έναν επιτυχημένο **Πυθαγόρειο**, άνθρωπο που είχε μεγάλη ιδέα για τη σοφία. Και όταν συζήτησα μαζί του, με σκοπό να γίνω ακροατής και μαθητής του, μου είπε: "Είσαι εξοικειωμένος με τη μουσική, την αστρονομία και τη γεωμετρία; Ή νομίζεις ότι θα αντιληφθείς κάτι από τα πράγματα που συμβάλλουν σε μια ευτυχισμένη ζωή, αν πρώτα δεν έχεις διδαχθεί αυτά που εξυψώνουν την ψυχή από τα αισθητά αντικείμενα και την κάνουν ικανή να κατανοήσει τα νοητά, για να μπορείς να ξεχωρίσεις το καλό και αυτό που στην ουσία του είναι καλό; Έτσι επαίνεσε πολλούς από αυτούς τους κλάδους της μάθησης, λέγοντάς μου ότι ήταν αναγκαίοι, και όταν του ομολόγησα την άγνοιά μου με απέρριψε. Επειδή κι εγώ αντιμετώπισα το ζήτημα μάλλον με ανυπομονησία, όπως ήταν αναμενόμενο, όταν κατάλαβα ότι α-

πέτυχα στην ελπίδα μου, ιδιαίτερα επειδή εγώ νόμιζα ότι ο άνθρωπος αυτός είχε κάποια γνώση· αλλά και επειδή δεν είχα διάθεση να σπαταλήσω το χρόνο μου, τον οποίο θα έπρεπε να διαθέσω στη μάθηση, και δεν είχα διάθεση να περάσω το χρόνο μου με αναβλητικότητα.

Στην απελπιστική μου κατάσταση, μου φάνηκε καλό να συναντήσω τους **Νεοπλατωνικούς**, επειδή η δική τους φήμη ήταν μεγάλη. Έτσι, πέρασα πολύ από το χρόνο μου με έναν τέτοιο που πρόσφατα είχε ε-

γκατασταθεί στην πόλη μας, έναν νοήμονα άνθρωπο που κατείχε υψηλή θέση μεταξύ των νεοπλατωνικών, και προχώρησα, και έκανα καθημερινά μεγάλες βελτιώσεις. Και η αντίληψή μου για τα άυλα αντικείμενα με εξουδετέρωσε αρκετά, και ο στοχασμός των ιδεών εξόπλισε το μυαλό μου με φτερά, έτσι ώστε σε λίγο, υποτίθεται ότι είχα γίνει σοφός και τέτοια ήταν η ανοησία μου, που περίμενα αμέσως να δω τον Θεό, επειδή αυτός είναι ο σκοπός της φιλοσοφίας του Πλάτωνα.

*****

Δυστυχώς, ό,τι έγινε με τη φιλοσοφία –αυτό που στηλιτεύει ο Ιουστίνος– επαναλήφθηκε πολλές φορές με τη θρησκεία και μάλιστα τη χριστιανική. Όποιος έχει ασχοληθεί με τις διάφορες θρησκείες, και μάλιστα με τα διάφορα δόγματα (denominations), εύκολα μπορεί να διακρίνει στα παραπάνω λόγια πως ο ίδιος μηχανισμός λειτούργησε και –δυστυχώς– συνεχίζει να λειτουργεί στη δημιουργία όλων αυτών των ανθρώπινων “κατασκευασμάτων” που, όχι σπάνια, διεκδικούν ότι έχουν την επικύρωση και σφραγίδα του Θεού.

Κάποιος άνθρωπος, πολύ ή λιγότερο σοφός και τις περισσότερες φορές μάλλον επιτήδειος και καπάτσος στο να παρσύρει κοντά του άλλους ανθρώπους, δημιουργεί μία “αιτία” και γύρω από αυτήν αναπτύσσει διδάγματα, τελετουργίες και πρακτικές, που οι οπαδοί πρέπει να ακολουθούν και να εφαρμόζουν, πάντοτε με την καταβολή κάποιου τιμήματος, το οποίο μέσα από διάφορα κανάλια περιέρχεται στο ταμείο του ιδρυτή και των εκπροσώπων του.

Από αυτή τη διαδικασία δεν έχει γλιτώσει ούτε ο Χριστιανισμός, που ήδη από τα πρώτα μεταποστολικά χρόνια διαστράφηκε σε διάφορα “συστήματα”

–συνήθως τα λένε “εκκλησίες”– που η κάθε μία διεκδικεί για τον εαυτό της την αποκλειστικότητα στην αλήθεια και στην θεία ευδοκία και ευλογία.

Μέσω των ηγετών τους, αυτές οι “εκκλησίες”, πολλές φορές ταυτίστηκαν με την πολιτική εξουσία/κράτος και διαμόρφωσαν μαζί ένα σύμπλεγμα που δένει τα άτομα και τους λαούς στο άρμα τους και στο ζυγό τους, εξασφαλίζοντας για τους “ταγούς” οικονομική και υλική άνεση, αλλά επίσης εξουσία και πνευματική καταπίεση στις συνειδήσεις, ώστε οι οπαδοί τους να λειτουργούν ως τυφλά και πειθήνια όργανά της.

Σήμερα διεθνώς έχει επικρατήσει ο Σόρος **cult**, (=μία ιδιαίτερη μορφή λατρείας, από το γαλλικό *culte* και το λατινικό *cultus*), που σημαίνουν «καλλιέργεια, λατρεία», όμως χρησιμοποιείται περισσότερο με τη σημασία της «**αφοσίωσης**» σε ένα συγκεκριμένο πρόσωπο ή πράγμα.

Δυστυχώς, υπάρχουν πολλά τέτοια “κομμάτια” σε όλες τις εκκλησίες, όπου εκείνο που έχει την μεγαλύτερη και την κεντρική σημασία δεν είναι ο Χριστός και το κήρυγμά Του αλλά κάποιος ανθρώπινος δάσκαλος και οι δικές του διδασκαλίες, οι οποίες άλλοτε μεν είναι προσπά-

θειες ερμηνείας κάποιων βιβλικών θέσεων –πολλές φορές με λάθος βάση που οδηγεί σε λάθος συμπεράσματα– αλλά και άλλες διδασκαλίες που είναι δήθεν “νέες αποκαλύψεις” ή “νέο φως”, ακόμη και πράγματα που όχι μόνο δεν υπάρχουν στη Βίβλο, μα είναι εντελώς ξένα με τη διδασχά του Χριστού.

Το κακό είναι ότι όλες αυτές τις διασπάσεις πάντα υπάρχουν άνθρωποι πρόθυμοι να τις ακολουθήσουν, να τις υποστηρίξουν και μάλιστα να θυσιάσουν υλικά αγαθά, τη θέση τους στην κοινωνία, την οικογένειά τους και την ηθική τους ακεραιότητα – μέχρι και την ίδια τους τη ζωή.

Θα μπορούσαμε να αναφέρουμε πολλά παραδείγματα. Αρκούν τρία:

1. Τα **“Παιδιά του Μω”**, όπου οι κοπέλες υποχρεώνονταν να προσφέρουν αγοραίο έρωτα (θρησκευτική πορνεία) με σκοπό να προσελκύσουν νέους προσήλυτους στο δόγμα τους.

2. Οι **“Μάρτυρες της Σκοπιάς”** που άφησαν συγγενείς τους να πεθάνουν επειδή η οργάνωση δεν τους επέτρεπε να κάνουν μετάγγιση αίματος.

3. Η **αίρεση “Ναός του Λαού”**, ομάδα που είχε ιδρύσει ο James Warren [Jim] Jones, και οδήγησε σε μαζική δολοφονία με δηλητηρίαση περισσότερα από 900 μέλη στο Jonestown της Γουιάνας στις 18-11-78 (μεταξύ των νεκρών ήταν και ο Leo Ryan, του Κογκρέσου των ΗΠΑ!).

Ο κατάλογος θα μπορούσε να είναι μακρύς, και δεν θα χωρούσε στις σελίδες αυτού του περιοδικού. Πόσοι άνθρωποι έχασαν τις περιουσίες τους, κατέστρεψαν τις οικογένειές τους, έχασαν την αξιοπρέπειά τους και, όχι λίγες φορές, ακόμη και την ίδια τους τη ζωή

ΛΑΤΡΕΥΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΤΩΝΤΑΣ ΚΑΠΟΙΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ.

Βεβαίως, τις πιο πολλές φορές κανένας δεν λέει να λατρεύουν ανθρώπους, και κανένας δεν λέει να δίνουν τα χρήματά τους σε ανθρώπους. Όμως το κάνουν επιδέξια, ζητώντας από τους οπαδούς να λατρεύουν τον Θεό ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΠΟΥ ΕΚΕΙΝΟΙ ΟΔΗΓΟΥΝ και να δίνουν τα χρήματά τους στην εκκλησία ΠΟΥ ΕΚΕΙΝΟΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΟΥΝ ΚΑΙ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΟΝΤΑΙ.

Ως αποτέλεσμα, οι “πιστοί” γίνονται «δούλοι ανθρώπων», αντίθετα από το λόγο του Θεού που λέει, **«Διά τιμής ηγοράσθητε· μη γίνεσθε δούλοι ανθρώπων»** (Α΄ Κορ. 7/ζ/23), και χωρίς να το καταλαβαίνουν, εν τέλει δεν ακολουθούν τον Θεό αλλά, όπως τότε που ήταν στον κόσμο της άγνοιας, υπόκεινται **«εις διατάγματα, Μη πιάσης, μη γευθής, μη εγγίσης, τα οποία πάντα φθείρονται διά της χρήσεως, κατά τα εντάλματα και τας διδασκαλίας των ανθρώπων; τα οποία έχουσι φαινόμενον μόνον σοφίας»** (Κολ. 2/β/20-23).

Έχει σχέση αυτό με την οδό που χάραξε ο Χριστός και στην οποία καλούνται οι πιστοί να προχωρήσουν; **Καμία!** Αντίθετα, όλοι αυτοί οι άνθρωποι και οι πρακτικές τους γίνονται αφορμή για να βλασφημείται η αλήθεια του Θεού και η Εκκλησία Του, της οποίας το όνομα κακώς και αδίκως χρησιμοποιούν.

Πόσες εκκλησίες, ατυχώς, ονομάζονται “Χριστιανική Εκκλησία” ή “Εκκλησία του Θεού” κ.ο.κ., χωρίς ο Θεός και ο Χριστός να έχουν οποιαδήποτε σχέση μαζί τους! Πόσα θλιβερά διαβάζουμε κάθε τόσο στις εφημερίδες και αλλού για ανθρώπους που έκαναν την θρησκεία κερδοσκοπική υπόθεση για το προσωπικό και οικογενειακό τους συμφέρον... **Περισσότερα στο επόμενο άρθρο.**

«Διά τιμής ηγοράσθητε· μη γίνεσθε δούλοι ανθρώπων»

Ποιοι ορίζουν την πίστη σου;

[Μ ε λ ό τ η τ α]

Όπως υποσχεθήκαμε στο προηγούμενο τεύχος, στο άρθρο αυτό θα αναφερθούμε στην εξωβιβλική διδαχή που ελάχιστοι ονομάζουν με τον ανύπαρκτο όρο “ΜΕΛΟΤΗΤΑ”, ο οποίος δεν υπάρχει σε κανένα λεξικό της ελληνικής γλώσσας, τον χρησιμοποιούν όμως δύο περιθωριακές Πεντηκοστιανές εκκλησίες της Αττικής (η μία έχει γυναίκα πάστορα). Η μηχανή Google βρήκε επίσης τη λέξη σε μία βιογραφική αναφορά κάποιου συγγραφέα που αποσχίστηκε από τη μία από αυτές τις εκκλησίες, καθώς επίσης και σε μια ιστοσελίδα ομοφυλομανών (ομοφυλοφίλων/λεσβιών) της Κύπρου(!).

Όποιος ενδιαφέρεται μπορεί να επαναλάβει την ίδια έρευνα και θα διαπιστώσει του λόγου το αληθές].

Εν πάση περιπτώσει, με τον όρο “**μελότητα**” οι άνθρωποι αυτοί περιγράφουν την κατάσταση όπου κάποιος οπαδός γίνεται τυφλό και πειθήνιο μέλος μιας συγκεκριμένης “τοπικής εκκλησίας” ο ηγέτης της οποίας πλέον ορίζει όλες –ή περίπου όλες– τις λεπτομέρειες της θρησκευτικής και όχι μόνο ζωής του.

Η ανάπτυξη που ακολουθεί εξηγεί πώς και γιατί αυτή η σατανική διδασκαλία όχι μόνο δεν προέρχεται από τη Βίβλο, μα είναι και εντελώς αντίθετη από αυτήν.

Η Βίβλος είναι σαφής ότι οι πιστοί που υπάκουσαν στον Χριστό προστέθηκαν στην εκκλησία από τον Κύριο. **Η προσθήκη αυτή των σωσμένων στην Εκκλησία γίνεται μόνο από τον Κύριο**, ούτε από τον ίδιο τον πιστό, ούτε από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, ή άλλη ομάδα προσώπων.

Ως αποτέλεσμα της μετάνοιάς του, της πίστης και υπακοής του στον Ιησού, ο πιστός γίνεται μέλος του πνευματικού σώματος του Κυρίου, που είναι η εκκλησία του Κυρίου (βλ. Εφεσ. 1/α/22-23). Μπορούμε να θεωρήσουμε αυτή την ιδιότητα του μέλους ως θεϊκή απάντηση στην υπακοή του πιστού.

Ο Πέτρος δεν ζήτησε από κανέναν να γίνει μέλος της ανύπαρκτης μέχρι τότε “τοπικής εκκλησίας” της Ιερουσαλήμ. Αντίθετα τους ζήτησε να βαπτιστούν «**εις άφεσιν αμαρτιών**» και τους βεβαίωσε ότι θα λάβουν «**την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος**». Πόσο διαφορετικά ενεργούν οι σημερινοί ηγέτες των χριστιανικών εκκλησιών. Πρώτα τους ζητούν να γίνουν μέλη μιας τοπικής εκκλησίας (της οποίας οι ίδιοι είναι ηγέτες) και ύστερα, ανάλογα με τις δογματικές τους πεποιθήσεις, άλλοι μεν τους βεβαιώνουν ότι έχουν τη δωρεά του Πνεύματος και άλλοι τους πιέζουν να ζητήσουν να λάβουν το Πνεύμα. Όμως

αυτά δεν τα ήξεραν ούτε τα έκαναν οι Απόστολοι του Χριστού.

Μάλιστα υπάρχουν μερικές αιρέσεις, όπως π.χ. το **“Χριστιανικό Κέντρο Γλυφάδας”** και η **“Ελληνική Χριστιανική Εκκλησία”** (στη Νέα Φιλαδέλφεια) που απαιτούν από τους οπαδούς τους να περάσουν μια “εκπαίδευση” (=πλύση εγκεφάλου) πριν γίνουν “μέλη” (=τυφλά όργανα). Για να δικαιολογηθεί αυτή η αντιβιβλική τακτική τους, επικαλούνται μία πρακτική που δήθεν εφαρμόστηκε από την αρχαία εκκλησία – όμως μετά τον 2ο αιώνα(!) Να τι γράφουν στην ιστοσελίδα της δεύτερης: «Από τον 2ο αιώνα μ.Χ. η Εκκλησία εφάρμοσε διδασκαλίες και τρόπους προετοιμασίας των νέων πιστών ώστε να γίνουν αποδεκτοί στη ζωή της Εκκλησίας. Οι οδηγίες αυτές και οι διδασκαλίες διαρκούσαν από 3 μήνες έως 3 χρόνια και είχαν σαν στόχο να γίνουν η προστασία της Εκκλησίας από τους λύκους που προσπαθούσαν να μπούνε μέσα με ένδυμα προβάτου. Για αυτούς τους νέους

πιστούς υπήρχε η προσδοκία να ζήσουν τις διδαχές και να γίνει η ζωή τους ένα παράδειγμα ευσεβείας και θεοσεβείας, πριν γίνουν αποδεκτοί στην Κοινωνία των πιστών.»

www.hcchurch.gr/index.php/whatwebelieve/membership >> (Βλ. εικ. σελ. 10).

Με άλλα λόγια αυτοί οι άνθρωποι αποδεικνύονται όχι μόνο ανόητοι αλλά και ασεβείς, καθώς προσπαθούν να διορθώσουν τους Απόστολους του Χριστού και τον ίδιο τον Κύριο, που πρόσθεσε τους νέους πιστούς στην Εκκλησία, όχι μετά από κάποια εκπαίδευση αλλά **«εν τη ημέρα εκείνη»** (δηλαδή την ίδια ακριβώς ημέρα). Νομίζουν ότι αυτοί **ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ**, που είναι η Κεφαλή της Εκκλησίας, του Οποίου το όνομα κακώς, αυθαίρετως και καταχρηστικώς χρησιμοποιούν για τις παρασυναγωγές τους, για να παραπλανούν τους οπαδούς τους.

Οι ίδιοι άνθρωποι γράφουν τα εξής: **«Στην Ε.Χ.Ε. πιστεύουμε ότι είναι πολύ σημαντικό το βήμα για κάποιον να ομολογήσει το ότι είναι “Χριστιανός”.** **Είναι επίσης πολύ σημαντικό το να δηλώσει ότι “ο Κύριος με τοποθέτησε σε αυτήν την τοπική Εκκλησία”.**» Με άλλα λόγια εξυψώνουν την δική τους “τοπική Εκκλησία” πάνω από την Νύμφη του Χριστού, επειδή, σύμφωνα με την αντίληψή τους, αν είναι σημαντικό το να γίνει κανείς μέλος της Εκκλησίας του Χριστού, **«Είναι επίσης πολύ σημαντικό το να δηλώσει ότι “ο Κύριος με τοποθέτησε σε αυτήν την τοπική Εκκλησία”**» και συνεπώς δεν φτάνει να είναι κάποιος ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ!

Αν αυτά δεν είναι αιρέσεις δαιμονίων, πώς αλλιώς μπορούν να χαρακτηριστούν; Το λιγότερο ως μέθοδος πλύσης

εγκεφάλου και ψυχολογικού εξαναγκασμού των οπαδών.

Όμως η Καινή Διαθήκη διδάσκει το καταπληκτικό και τόσο άγνωστο στις σημερινές εκκλησίες, ότι **είναι ο Κύριος, και μόνο ο Κύριος, ο οποίος αποφασίζει ποιος θα είναι μέλος της Εκκλησίας Του, και κανένας άνθρωπος**· ούτε ο ποιμένας ούτε ο ίδιος ο πιστός (Πράξ. 4/8/12).

Όταν ο Ανανίας στάλθηκε να συναντήσει τον Σαύλο, δεν τον κάλεσε να υποστεί κανενός είδους μαθήματα "μελότητας" ούτε του ζήτησε να ταυτιστεί με κάποια τοπική εκκλησία, ούτε και με κανέναν "ποιμένα"/δυνάστη.

Στην Γραφή βεβαίως υπάρχει ο θεσμός της αποστολικής διδαχής ή κατήχησης, που εφαρμόζαν οι αληθινοί χριστιανοί της αποστολικής εκκλησίας, όμως όλα αυτά εφαρμόζονταν **αφού πρώτα οι άνθρωποι γίνονταν μέλη της Εκκλησίας**. (Πράξ. 2/β/42, Γαλ. 6/ς/6)

Βεβαίως υπάρχει πρόβλημα σε όλες τις αιρετικές εκκλησίες, επειδή το μέλημά τους δεν είναι να κηρύττουν τον Ιησού Χριστό και το Ευαγγέλιο, αλλά τις δογματικές τους ιδιαιτερότητες, και για τούτο είναι απαραίτητο με έντεχνο τρόπο να σβήνουν από τους οπαδούς τους τις προηγούμενες γνώσεις τους, και να τους περνούν τις δικές τους, μετατρέποντάς τους σε πειθήνια όργανα. Αυτοί πλέον δεν είναι μέλη της εκκλησίας του Χριστού αλλά προσώπων, συστημάτων και οργανώσεων ανθρώπινης κατασκευής και προέλευσης.

Καθένας που γνωρίζει λίγα ελληνικά και στοιχειώδη ιστορία, αντιλαμβάνεται ότι υπήρχε διαφορά ανάμεσα στους νεόφυτους χριστιανούς που προέρχονταν από τους Ιουδαίους, οι οποίοι γνώριζαν

Πόσοι άνθρωποι μπαίνουν ανάμεσα σ' εσένα και τον Χριστό;

τις Γραφές της Παλαιάς Διαθήκης, –δηλαδή τις υποσχέσεις του Θεού στους Πατριάρχες, την ιστορία του λαού Ισραήλ και τις προφητείες– και εκείνους που προέρχονταν από τους Εθνικούς (ειδωλολάτρες) οι οποίοι ήταν άσχετοι με όλα τα παραπάνω. Όμως σύμφωνα με την Καινή Διαθήκη, δεν υπήρξε καμία διαφορά ως προς την αποδοχή των ανθρώπων στο βάπτισμα και την Εκκλησία, επειδή **και** οι Ιουδαίοι την ημέρα της Πεντηκοστής, **και** οι Σαμαρείτες από τον Φίλιππο, **και** οι Εθνικοί όπως π.χ. ο δεσμοφύλακας των Φιλίππων, **βαπτίζονταν την ίδια ημέρα** –ακόμη και νύχτα– **που αποδέχονταν τον Χριστό ως Κύριο και Σωτήρα τους**.

Η κατήχηση στην Καινή Διαθήκη δεν αφορά τους μη πιστούς αλλά τους πιστούς. Ο Παύλος γράφοντας στους **πιστούς** Γαλάτες, τους ζητά να κάνουν κοινωνό στα αγαθά τους εκείνον που

τους κατηχούσε (**“κατηχούντα”**) και δεν το ζητούσε αυτό από τους υποψήφιους χριστιανούς.

Αργότερα όμως, όταν η εκκλησία μεταβλήθηκε σε κοσμικό σύστημα και διάφοροι άνθρωποι παραμέρισαν την απλότητα του Ευαγγελίου και επέβαλαν την προσωπική τους “πίστη” και “διδασχί”, απαίτησαν από τους προσερχόμενους στην κοσμική εκκλησία (ως ανθρωποκεντρική και προσωποκεντρική οργάνωση) να υφίστανται και να αποδέχονται την δική τους διδασχί. Από τότε οι οπαδοί-χριστιανοί άρχισαν να ονομάζονται με τα ονόματα των εν λόγω “διδασκάλων” τους, που υποσκέλισαν το όνομα του Χριστού και πλέον δεν ονομάζονταν απλώς “Χριστιανοί” αλλά –κατά το πρότυπο των Φαρισαίων, Σαδδουκαίων, Εσσαίων κ.λπ. της ιουδαϊκής παράδοσης– άρχισαν και ονομάζονται Νικολαΐτες, Σαβελλιανοί, Μοντανιστές, Μαρκιωνίτες, Μανιχαίοι, Μοντανιστές, Δονατιστές, Πελαγίανοι κ.λπ.).

Έτσι και σήμερα οι διάφορες ανθρωποποίητες “εκκλησίες” και τα μέλη τους ονομάζονται με το όνομα του ιδρυτή του (Καλβινιστές, Ρωσσελιστές, Μιλερί-

τες) και στην Ελλάδα (του Λούη, του Μεταλληνού, του Λέκκα, του Μέμου κ.ο.κ.).

Κριτήριο για το αν θα γίνει κάποιος μέλος μιας από αυτές τις εκκλησίες δεν είναι πλέον η πίστη του στον Χριστό και τη λύτρωση, αλλά η ταύτιση με **συγκεκριμένα “δόγματα”** που τις καθιστούν ιδιαίτερες (ξεχωριστές) απέναντι σε άλλες. Έτσι υπάρχουν Πεντηκοστιανές εκκλησίες που δεν “κοινωνούν” με άλλες επειδή π.χ. οι

γυναίκες τους δεν φορούν κάλυμμα ή επειδή χρησιμοποιούν στη λατρεία τους μουσικά όργανα... Υπάρχουν και Ευαγγελικές εκκλησίες που δεν “κοινωνούν” με άλλες επειδή διαφωνούν στο σύστημα διοίκησης, το βάπτισμα κ.ο.κ.

Με άλλα λόγια, για να γίνει κάποιος μέλος σε μία από αυτές τις ιδιαίτερες “εκκλησίες” δεν αρκεί να αποδέχεται τον Χριστό και τη θυσία Του, αλλά πρέπει να αποδέχεται και τις ιδιοτροπίες του ηγέτη ή του καταστατικού τους. Αν αυτό το σύστημα έχει ή όχι οποιαδήποτε σχέση με τη Βίβλο, είναι ζήτημα κοινού νου για να το διακρίνει, και μόνο άτομα αποστερημένα του δώρου της διάκρισης, φανατισμένα και μισαλλόδοξα, μπορούν να το αποδεχθούν ως τρόπο ζωής.

Ο λόγος του Θεού προειδοποιεί: **«Προσέχετε λοιπόν πως να περιπατήτε ακριβώς, μη ως άσοφοι, αλλ’ ως σοφοί, εξαγοραζόμενοι τον καιρόν, διότι αι ημέραι είναι πονηραί. Διά τούτο μη γίνεσθε άφρονες, αλλά νοείτε τι είναι το θέλημα του Κυρίου»** (Εφεσ. 5/ε/15-17). Είθε να προσέχαμε τη συμβουλή του.

Από την πιατοθήκη της Βίβλου

Το πιάτο, το απλό και φθηνό αντικείμενο που υπάρχει στα σπίτια μας, το χρησιμοποιούμε καθημερινά χωρίς ιδιαίτερη προσοχή. Μπορεί όμως να γίνεται και αντικείμενο μοναδικής αξίας, όπως π.χ. πιάτα διακοσμημένα από καλλιτέχνες ή κατασκευασμένα από πολύτιμα υλικά (χρυσάφι, ασήμι). Ακόμη και πιάτα που προορίζονται για την παρουσίαση του φαγητού μπορεί να είναι πανάκριβα, ανάλογα με την πορσελάνη ή το σχέδιο που έχουν επάνω τους./*

Πέρα όμως από την καθημερινή τους χρήση, τα πιάτα αναφέρονται και στη Βίβλο, καθώς χρησιμοποιούνται στη διδασκαλία του Χριστού και αλλού. Στο παρόν άρθρο, ας προσέξουμε τέτοιες αναφορές και τα μηνύματα που διδάσκουν.

1. «Αντί πινακίου φακής»

Το πρώτο μάθημα είναι από την Παλαιά Διαθήκη σε συνδυασμό με την Επιστολή προς Εβραίους, όπου διαβάζουμε:

«μήπως ρίζα τις πικρίας αναφύουσα φέρη ενόχλησιν και διά ταύτης μianθώσι πολλοί, μήπως ήναι τις πόρνος ή βέβηλος καθώς ο Ησαύ, όστις διά μίαν βρώσιν επώλησε τα πρωτοτόκια αυτού» (Εβρ. 12/ιβ/14-17). Η ΝΔΜ αποδίδει το χωρίο «Μήπως υπάρχει κανένας πόρνος ή με κοσμικό φρόνημα όπως ο Ησαύ, ο οποίος **για ένα πιάτο φαΐ** πούλησε τα δικαιώματά του, του πρωτοτόκου».

Πρόκειται για τη γνωστή ιστορία όπου ο Ησαύ, αν και δικαιούχος των ΠΡΩΤΟΤΟΚΙΩΝ, τα έχασε επειδή προτίμησε ένα πιάτο φακής. Η ιστορία βρίσκεται στο Γέν. 25/κε/29-34 και χωρίς να επεκταθούμε περισσότερο, σημειώνουμε μόνο την ιδιαίτερης σημασίας παρατήρηση της ιερής

διήγησης, πως **«ούτως ο Ησαύ κατεφρόνησε τα πρωτοτόκια»**.

Αν και η περικοπή δεν περιέχει κυριολεκτικά τη λέξη “πιάτο”, όμως συνεκδοχικά πέρασε στην καθημερινή μας συνομιλία με τη φράση **«Αντί πινακίου φακής»**, που περιγράφει κάθε ανόητη θυσία πολύτιμων αγαθών που γίνεται για ν’ αποκτηθούν πράγματα μηδαμινής αξίας.

Καθώς πολλοί άνθρωποι χάνουν τη μεγάλη ΔΩΡΕΑ της Σωτηρίας του Χριστού επειδή συγκινούνται περισσότερο από τιποτένια πράγματα αυτού του κόσμου, τίθεται το ερώτημα: Μήπως και εμείς κάποτε είμαστε πρόθυμοι να ΞΕΠΟΥΛΗΣΟΥΜΕ εκείνα που ο Θεός θέλει ή υπόσχεται να μας χαρίσει, επιδιώκοντας τα πρόσκαιρα;

2. Κεφαλή «επί πίνακι»

Το δεύτερο μάθημα είναι από την ιστορία του αποκεφαλισμού του Βαπτιστή Ιωάννη. Διαβάζουμε στη σχετική διήγηση: **«Ότε ετελούντο τα γενέθλια του Ηρώδου, εχόρευσεν η θυγάτηρ της Ηρωδιάδος εν τω μέσω και ήρεσεν εις τον Ηρώδην· όθεν μεθ’ όρκου ώμολόγησεν εις αυτήν να δώση ό,τι αν ζητήση. Η δε, παρακινήθεισα υπό της μητρός αυτής, Δος μοι, λέγει, εδώ επί πίνακι την κεφαλήν**

Ιωάννου του Βαπτιστού», όπως και έγινε τελικά (Ματθ. 14/ιδ/3-12).

Τα πιάτα χρειάζονται για να βάζουμε τα φαγητά μας. Εδώ όμως έχουμε μία πολύ διαφορετική χρήση, καθώς αντί για φαγητό πάνω σ' αυτό το βασιλικό πιάτο τοποθετήθηκε το κεφάλι του Ιωάννη... Πολλές φορές χρειάζεται σ' αυτό τον κόσμο οι πιστοί του Κυρίου να αντιμετωπίσουν κάθε μορφής διωγμούς και θλίψεις, ακόμη και τον θάνατο. Έτσι και ο Πρόδρομος του Κυρίου έμελλε να τελειώσει τη ζωή του με τούτη την τραγική πράξη.

Η αμαρτία ωθεί τους ανθρώπους σε πολλές επιθυμίες, μερικές φορές εντελώς διεστραμμένες και αποκρουστικές. Μπορείτε να φανταστείτε τους συνδαιτυμόνες στα γενέθλια του βασιλιά, να βλέπουν να φέρνουν το κεφάλι του αγίου ανθρώπου πάνω σε ένα δίσκο; Άραγε μπόρεσαν να συνεχίσουν το γλέντι τους; Μάλλον όχι! Όσο σκληρός και αν είναι ο άνθρωπος, υπάρχουν κάποια πράγματα που εκ φύσεως είναι αποκρουστικά.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι όποιος δεν προσέχει το λόγο του Θεού και παίζει μ' αυτόν, όπως έκανε ο Ηρώδης, μπορεί να φτάσει στα χειρότερα πράγματα και να γίνει τέτοιο υποκείμενο.

Πίσω όμως από αυτή τη φοβερή αίτηση και πράξη, δεν πρέπει να αφήσουμε απαρατήρητο το σκουλήκι της ΑΝΤΕΚΔΙΚΗΣΗΣ, επειδή είναι μάλλον απίθανο και ο Ηρώδης και η Σαλώμη από μόνη της να ήθελαν ποτέ να κάνουν αυτό το έγκλημα στο οποίο οδηγήθηκαν από την έχθρα που κρατούσε μέσα της η Ηρωδιάδα.

3. «Μετ' εμού εν τω πινακίω»

Το τρίτο μάθημα είναι από το τελευταίο Δείπνο του Χριστού με τους μαθητές Του, στο ανώγειο της Ιερουσαλήμ. Εκεί,

ενώ έτρωγαν, ο Κύριος ανακοίνωσε πως όλα πλέον είχαν τελειώσει και κάποιος από ανάμεσά τους θα ήταν ο προδότης που θα Τον παρέδιδε στους Ιουδαίους. Στην απορία όλων για το ποιος ήταν αυτός, ο Κύριος είπε: **«Ο εμβάψας μετ' εμού εν τω πινακίω την χείρα, ούτος θέλει με παραδώσει. Ο μὲν Υἱὸς τοῦ αν-**

θρώπου υπάγει, καθώς είναι γεγραμμένον περί αυτού· ουαὶ δὲ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, διὰ τοῦ οὗ οὗ οὗ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται· καλὸν ἦτο εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ἂν δὲν ἤελε γεννηθῆ» (Ματθ. 26/κς/20-25).

Είναι τραγικό να βρίσκεται κάποιος ΤΟΣΟ ΚΟΝΤΑ στον Κύριο, και όμως να είναι ΤΟΣΟ ΜΑΚΡΙΑ ΤΟΥ· μακριά όχι γεωγραφικά αλλά ηθικά και ψυχικά. Ο Ιούδας κοντά στον Χριστό είχε γίνει Απόστολος του Κυρίου και αξιώθηκε να εκβάλλει ακόμη και δαιμόνια... όμως η καρδιά του ήταν πολύ μακριά από τον Χριστό. Ο Ιωάννης προσθέτει πως ήταν ΚΛΕΦΤΗΣ αλλά και η πράξη του να προδώσει τον Κύριο αντί 30 αργυρίων, φανερώνει την φιλαργυρία του.

Μπορεί να είσαι κοντά στον Κύριο και όμως ΕΝΤΕΛΩΣ ΞΕΝΟΣ από Εκείνον. Τέτοιοι άνθρωποι δεν είναι σπάνιοι μέσα στις εκκλησίες σήμερα: **φίλαυτοι, φιλοπρωτεύοντες, φιλόδοξοι, φιλάργυροι**, ΦΙΛΟΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΤΙ ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ. Για τέτοια άτομα ο Κύριος είπε: **«Πολλοὶ θέλουσιν εἰπεῖ πρὸς ἐμὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, Κύριε, Κύριε, δὲν προεφητεύσαμεν ἐν τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξεβάλομεν δαιμόνια, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκάμομεν θαύματα πολλὰ; Καὶ τότε θέλω ὁμολογήσει πρὸς αὐτοὺς ὅτι ποτὲ δὲν σὰς ἐγνώρισα· φεύγετε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν»** (Ματθ. 7/ζ/21-23).

Μα θα ρωτούσε κάποιος, –Κύριε, αυτοί οι άνθρωποι λένε πως έκαναν θαυμαστά πράγματα στη ζωή τους και Εσύ δεν το αρνείσαι. Γιατί λοιπόν τους αντιμετωπίζεις με τέτοιο τρόπο και μάλιστα τους κατηγορείς ότι ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΝ ΤΗΝ ΑΝΟΜΙΑ;

Το να κάνεις ΤΟ ΚΑΛΟ φαίνεται σπουδαίο και σημαντικό στα μάτια των ανθρώπων, όμως στα μάτια του Κυρίου δεν έχει καμία αξία από μόνο του. Αν παραμερίσουμε προς στιγμή το πρόβλημα ότι πολλές φορές δεν ξέρουμε τι είναι το καλό, πάντα υπάρχει ο κίνδυνος να μην έχουμε ΚΑΛΑ ΚΙΝΗΤΡΑ. Ο λόγος του Θεού ενημερώνει: «**Δεν υπάρχει άνθρωπος δίκαιος επί της γης, όστις να πράττη το καλόν και να μη αμαρτάνη**» (Εκκλ. 7/ζ/20).

Αν το καλοσκεφτούμε, θα συμφωνήσουμε ότι συχνά μπορεί να κάνουμε το καλό για να μας δουν οι άνθρωποι· για να υποχρεώσουμε τον Θεό· για να αποδείξουμε την ακεραιότητά μας· για να μας αναγνωρίσουν... Όλα τα παραπάνω αυτομάτως μετατρέπουν το "καλό" μας σε **κακό**, και γι' αυτό είναι σαν να μην το έχουμε κάνει. Όπως όταν κάποιος μισεί είναι σαν να σκότωσε, παρ' όλο που δεν σκότωσε, έτσι και όταν κάποιος κάνει το καλό με τα παραπάνω κίνητρα, είναι σαν να μην το έκανε διόλου.

4. Καθαρό έξω, ακάθαρτο μέσα

Βρέθηκε ο Κύριος καλεσμένος στο σπίτι ενός Φαρισαίου. Δεν ξέρουμε γιατί ο Φαρισαίος αυτός μπήκε στον κίνδυνο να εκτεθεί καλώντας τον Χριστό στο τραπέζι του. Γεγονός όμως είναι ότι αποδείχθηκε ΓΗΝΗΣΙΟΣ ΦΑΡΙΣΑΙΟΣ, επειδή βιάστηκε μέσα του να κρίνει τον Κύριο.

Διαβάζουμε: «**Ο δε Φαρισαίος ιδών εθαύμασεν ότι δεν ενίφθη πρότον πριν του γεύματος. Και ο Κύριος είπε προς αυτόν· Τώρα σεις οι Φαρισαίοι το έξωθεν του ποτηρίου και του πινακίου καθαρίζετε, το δε εσωτερικόν σας γέμει**

αρπαγής και πονηρίας» (Λουκ. 11/ια/38-41).

Οι Φαρισαίοι φρόντιζαν να δείχνουν εξωτερικά οι καλύτεροι από όλους, όμως εσωτερικά ήταν οι χειρότεροι. Πρόσεχαν το φαινόμενο αλλά αμελούσαν το εσωτερικό τους, που κατά το λόγο του Χριστού ήταν γεμάτο όχι από καλοσύνη αλλά από αρπαγή και πονηρία... Ένα τέτοιο "πίατο" τι να το κάνει ο Χριστός; Η συμβουλή Του ήταν σαφής: «**Φαρισαίε τυφλέ, καθάρισον πρότον το εντός του ποτηρίου και του πινακίου, διά να γείνη και το εκτός αυτών καθαρόν**» (Μαθ. 23/κγ/26).

Εσείς θα βάζατε ποτέ να φάτε σε ένα πιάτο που απ' έξω ήταν γυαλιστερό και στολισμένο με όμορφα σχέδια, αλλά μέσα είχε σκουλήκια; Ασφαλώς όχι! Αλλά τέτοιοι ήταν οι Φαρισαίοι που αλλού ο Κύριος τους παρομοίασε με **τάφους ασβεστωμένους**... (Μαθ. 23/κγ/27). Δυστυχώς, ο Θεός βλέπει κάπως έτσι και την κατάσταση αρκετών χριστιανών, που με τη διαγωγή τους έχουν εξελιχθεί ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΙ ΑΠΟ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥΣ.

Όμως υπάρχει και ένα άλλο σημείο, που κινδυνεύουμε να παρασυρθούμε, στο οποίο η ζωή μας αποδεικνύεται ΑΚΑΘΑΡΤΟ ΠΙΑΤΟ· όταν γινόμαστε φανατικοί στα πιστεύω μας και ΚΑΤΑΚΡΙΝΟΥΜΕ τους άλλους χριστιανούς, επειδή δεν ακολουθούν τη διδαχή μας. Αν η καρδιά μας είναι γεμάτη περηφάνια, υπεροψία και μισαλλοδοξία, τι αξία έχει αν το μυαλό μας είναι γεμάτο με ωραίες και σωστές διδασκαλίες; Τι αξία έχουν αυτές, αν δεν επέτρεψαν στον Χριστό να αλλάξει το χαρακτήρα μας και να μας κάνει ΚΑΛΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ με την έννοια της Βίβλου, που λέει: «**Εάν αγαπήσητε τους αγαπώντάς σας, ποίον μισθόν έχετε; και οι τελώναι δεν κάμνουσι το αυτό; και εάν ασπασθήτε τους αδελφούς σας μόνον, τι περισσότερον κάμνετε; και οι τελώναι δεν κάμνουσιν ούτως; εστέ λοιπόν σεις τέ-**

λειοι, καθώς ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς είναι τέλειος» (Ματθ. 5/ε/46-48).

Ας δανειστούμε τα λόγια υψηλόβαθμου κληρικού που έγραψε προσφάτως: «Η εκκοσμίκευση εντοπίζεται κυρίως στα κίνητρα της ζωής μας ως ποιμένων, στο “έσωθεν του ποτηρίου και της παροψίδος”, “εις καρδίαν”, την οποία “βλέπει ο Θεός”. Δεν είναι όμως πάντοτε άδηλη, κεκρυμμένη εσωτερική υπόθεση, που θα αποκαλυφθή μόνο στη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου· μερικές από τις συνέπειες αυτής της αλλοτριωμένης κοσμικόφρονος εσωτερικότητας είναι εμφανείς και εξωτερικά».

Υπάρχει λοιπόν ο κίνδυνος –και είναι πολύ πιθανός– ότι, παρά την προσπάθεια να κρύβουμε το εσωτερικό μας, κάποια στιγμή τα εντός μας να αποκαλυφθούν ακόμη και σ’ αυτή τη γη, οπότε και αυτή η προσποιητή καλοσύνη μας θα καταλήξει ΣΚΟΥΠΙΔΙ, επειδή ούτε στα μάτια των ανθρώπων θα μπορούμε να σταθούμε.

5. Σωτηρία “στο πιάτο”

Ο Κόσμος συνηθίζει να λέει τη φράση, «Αυτός τα θέλει όλα στο πιάτο», εννοώντας πως δεν είναι πρόθυμος να κουραστεί για να τα αποκτήσει. Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που αντιμετωπίζουν κάπως έτσι ακόμη και τη Σωτηρία του Χριστού, που τη θέλουν χωρίς κόπο και θυσίες.

Αν και η Σωτηρία είναι ΔΩΡΟ που μας χαρίζεται χωρίς να το αξίζουμε, και χωρίς να μπορούμε να το κερδίσουμε με καμία δική μας προσπάθεια ή καλοσύνη, ωστόσο είναι ένα δώρο ΑΚΡΙΒΟΠΛΗΡΩΜΕΝΟ. «Δεν ελυτρώθητε από της ματαίας πατροπαραδότου διαγωγής υμών διά φθαρτών, αργυρίου ή χρυσίου, αλλά διά του τιμίου αίματος του Χριστού, ως αμνού αμώμου και ασπίλου» (Α΄ Πέτρ. 1/α/17-19). Αυτό το αίμα του Υιού Του, ο Θεός δεν το χαραμίζει σε απρόσεκτους και επιπόλαιους ανθρώπους. Διαβάζου-

με: «Εάν τις αθετήση τον νόμον του Μωϋσέως, επί δύο ή τριών μαρτύρων αποθήσκει χωρίς έλεος· πόσον στοχάζεσθε χειροτέρας τιμωρίας θέλει κριθή άξιος ο καταπατήσας τον Υιόν του Θεού και νομίσας κοινόν το αίμα της διαθήκης, με το οποίον ηγιάσθη, και υβρίσας το Πνεύμα της χάριτος;» (Εβρ. 10/ι/26-31).

Αυτό το εδάφιο, αναφέρεται σε ανθρώπους που γνώρισαν την αλήθεια και τη σωτηρία, και κακώς χρησιμοποιείται για ανθρώπους έξω από την εκκλησία, που δεν γνωρίζουν την σωτηρία. Πέρα από κάθε αμφιβολία ο λόγος απευθύνεται σε ανθρώπους που ξέρουν και τη διδαχή και την αξία της [“ελάβομεν την γνώσιν”].

Αν και η Σωτηρία δεν κοστίζει σ’ εμάς, κόστισε στον Θεό και στον Υιό Του. Δεν μπορούμε, λοιπόν, να παίζουμε με τα θεία δώρα ούτε να τα αντιμετωπίζουμε ως ΧΟΙΡΟΙ και ως ΚΥΝΕΣ.

Ο Θεός μας χάρισε τις ΤΙΜΙΕΣ και ΜΕΓΙΣΤΕΣ επαγγελίες, και θέλει να τις κρατούμε στα χέρια μας ΜΕΤΑ ΦΟΒΟΥ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ. Αυτό δεν σημαίνει ότι κινδυνεύουν να ανακληθούν τα δώρα του Θεού, ασφαλώς όμως προειδοποιεί τον κίνδυνο να τα χάσουμε εμείς αν τα ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΣΟΥΜΕ ή ξεχάσουμε την ΑΞΙΑ ΤΟΥΣ. **†**

[*] Ο όρος “πιάτο” είναι αντιδάνειο που επέστρεψε στην ελληνική γλώσσα μέσω του λατινικού *platus* που προέρχεται από την ελληνική λέξη “πλατύς” και έχει την ίδια σημασία. Στη γλώσσα της Βίβλου το πιάτο αναφέρεται ως “πίναξ” και ως “πινάκιο” (υποκοριστικό του πίνακα) αλλά και ως “παροψίς” (*παρά+όψον* [=τρόφιμο]), αναφερόμενο στο σκεύος πάνω στο οποίο τοποθετούμε κάτι που μπορεί να φαγωθεί. Μια άλλη λέξη του αρχαίου κειμένου είναι το “τρυβλίον”, [*«το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν»* (Αριθ. 7/ζ/13)], που στη μετάφραση του Βάμβα αποδίδεται ως “δίσκος”. Υπάρχουν και μερικές ακόμη λέξεις, που περιγράφουν διάφορες μορφές πιάτων ανάλογα π.χ. με το βάθος τους, που όμως δεν είναι εύκολο σήμερα να αποδοθούν ακριβώς.

Τι λέει η Βίβλος...

Για τα δέκατα

Πολλά λέγονται στην χριστιανική κοινότητα σχετικά με την αρχή του αποδεκατισμού, που σημαίνει να δίνεις το ένα δέκατο των εισοδημάτων σου. Όταν ο λαός Ισραήλ έλαβαν το Νόμο, τους ζητήθηκε να δίνουν ένα δέκατο της συγκομιδής και του ζωικού κεφαλαίου τους στον Θεό. Αυτό είναι μια υπεραιπλούστευση του θέματος, δεδομένου ότι η μελέτη του αποδεκατισμού σύμφωνα με το νόμο του Μωυσή είναι πράγματι πολύ περίπλοκη. Ανάλογα με το ποια περικοπή της Παλαιάς Διαθήκης διαβάζουμε, βλέπουμε ότι τα δέκατα έπρεπε να δίδονται **(1)** στους ιερείς και Λευίτες, **(2)** στους φτωχούς και αγνώστους, και **(3)** μερικά έπρεπε να τρώγονται στις εορταστικές συναθροίσεις. Πολλοί μελετητές πιστεύουν ότι υπήρχε ένας δεύτερος [ή ακόμα και ένας τρίτος] αποδεκατισμός, μια ερμηνεία που επίσης καταγράφεται στην ιουδαϊκή παραδοσιακή λογοτεχνία. Επίσης υπάρχει ένας αριθμός χωρίων της Παλαιάς Διαθήκης που μιλούν για προσφορές που δίνονταν πέρα από τα δέκατα ως πράξη αγάπης και αφοσίωσης στον Θεό.

Τι πρέπει να κάνουμε εμείς, ως Χριστιανοί της Καινής Διαθήκης όσον αφορά τις προσφορές μας στον Θεό; Πρώτα αξίζει να υπενθυμίσουμε ότι **δεν υπάρχουν χωρία στην Καινή Διαθήκη που να διδάσκουν τους Χριστιανούς**

να δίνουν δέκατο. Αυτό ήταν μέρος του αρχαίου Νόμου, που δεν διατηρήθηκε στους Χριστιανούς, όπως ακριβώς εκατοντάδες άλλοι κανόνες που ποτέ δεν επαναλήφθηκαν. Επίσης δεν δόθηκε κανένας συγκεκριμένος τρόπος για το πώς θα συλλέγονται ή θα μοιράζονται τα δώρα μας, ενώ όλα όσα λέει η Παλαιά Διαθήκη έχουν σχέση με το λευιτικό ιερατείο, που σήμερα έχει καταργηθεί.

Ωστόσο έχουμε πολλές δηλώσεις και παραδείγματα στην Καινή Διαθήκη σχετικά με την προσφορά μας. Ας εξετάσουμε αυτές τις δηλώσεις και τα παραδείγματα για να μάθουμε το γενικό μήνυμα και πνεύμα του Χριστιανισμού ώστε να πράττουμε αναλόγως:

«Εἰς τὸν ζητούντα παρά σου δίδε καὶ τὸν θέλοντα νὰ δανεισθῇ ἀπὸ σου μὴ ἀποστραφῆς» (Ματθ. 5/ε/42).

«Ὅταν κάμνης ἐλεημοσύνην, ἅς μὴ γνωρίσῃ ἡ ἀριστερά σου τι κάμνει ἡ δεξιὰ σου, διὰ νὰ ἦναι ἡ ἐλεημοσύνη σου ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ αὐτὸς θέλει σοὶ ἀνταποδώσῃ ἐν τῷ φανερώ» (Ματθ. 6/ς/3-4).

«Εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἐάν θέλῃς νὰ ἦσαι τέλειος, ὑπάγε, πώλησον τὰ ὑπάρχοντά σου καὶ δος εἰς πτωχοὺς, καὶ

**Πώς γίνεται στη σερβιτόρα να δίνουμε 15%
και στον Θεό μόνο 10 %;**

θέλεις έχει θησαυρόν εν ουρανῷ, και ελθέ, ακολούθει μοι» (Ματθ. 19/10/21).

«Κύριε, πότε σε είδομεν πεινώντα και εθρέψαμεν, ή διψώντα και εποίησαμεν; πότε δε σε είδομεν ξένον και εφιλοξενήσαμεν, ή γυμνόν και ενεδύσαμεν; πότε δε σε είδομεν ασθενή ή εν φυλακή και ήλθομεν προς σε; Και αποκριθείς ο Βασιλεύς θέλει ειπεί προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω, καθ' όσον εκάμετε εις ένα τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εις εμέ εκάμετε» (Ματθ. 25/κε/37-40).

«Δίδετε, και θέλει δοθή εις εσάς· μέτρον καλόν, πεπιεσμένον και συγκεκαθισμένον και υπερεκχυνόμενον θέλουσι δώσει εις τον κόλπον σας. Διότι με το αυτό μέτρον, με το οποίον μετρείτε, θέλει αντιμετρηθή εις εσάς» (Λουκ. 6/ς/38).

«Πωλήσατε τα υπάρχοντά σας και δότε ελεημοσύνην. Κάμετε εις εαυτούς

βαλάντια τα οποία δεν παλαιούνται, θησαυρόν εν τοις ουρανοίς όστις δεν εκλείπει, όπου κλέπτης δεν πλησιάζει ουδέ ο σκώληξ διαφθείρει· διότι όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θέλει είσθαι και η καρδιά σας» (Λουκ. 12/ιβ/32-34).

«Όταν κάμνης γεύμα ή δείπνον, μη προσκάλει τους φίλους σου μηδέ τους αδελφούς σου μηδέ τους συγγενείς σου μηδέ γείτονas πλουσίους, μήποτε και αυτοί σε αντικολέσωσι, και γείνη εις σε ανταπόδοσις. Αλλ' όταν κά-

μνης υποδοχήν, προσκάλει πτωχούς, βεβλαμμένους, χωλούς, τυφλούς, και θέλεις είσθαι μακάριος, διότι δεν έχουσι να σοι ανταποδώσωσιν· επειδή η ανταπόδοσις θέλει γείνη εις σε εν τη αναστάσει των δικαίων» (Λουκ. 14/ιδ/12-14).

«Είτε διακονίαν, ας καταγινώμεθα εις την διακονίαν, είτε διδάσκει τις, ας καταγίνηται εις την διδασκαλίαν, είτε προτρέπει τις, εις την προτροπήν· ο μεταδίδων, ας μεταδίδη εν απλότητι, ο προϊστάμενος ας προϊσταται μετ' επιμελείας, ο ελεών ας ελεή εν ιλαρότητι» (Ρωμ. 12/ιβ/7-8).

«Υπήρξαν κατά δύναμιν, μαρτυρώ τούτο, και υπέρ δύναμιν αυτοπροαίρετοι, παρακαλούντες ημάς μετά πολλής παρακλήσεως να δεχθώμεν την χάριν και την κοινωνίαν της διακονίας της εις τους αγίους, και ουχί μόνον καθώς ηλπίσαμεν, αλλ' εαυτούς έδωκαν πρώτον εις τον Κύ-

"Κράτησα πολλά πράγματα στα χέρια μου και τα έχασα όλα· όσα όμως έδωσα στα χέρια του Θεού, εξακολουθώ να τα έχω!" (Martin Luther)

ριον και εις ημάς διά θελήματος του Θεού, ώστε παρεκάλεσamen τον Τίτον, καθώς ήρχισεν, ούτω και να τελειώση προς εσάς και την χάριν ταύτην. Καθώς λοιπόν περισσεύετε εν παντί, εν πίστει και λόγω και γνώσει και πάση σπουδή και της προς ημάς αγάπης σας, ούτω σπουδάσατε να περισσεύσητε και εν ταύτη τη χάριτι. Δεν λέγω τούτο κατ' επιταγήν, αλλά διά να δοκιμάσω διά της σπουδής των άλλων και την γνησιότητα της αγάπης σας· διότι εξεύρετε την χάριν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού,

ότι πλούσιος ων επτώχευσε διά σας, διά να πλουτήσητε σεις με την πτωχείαν εκείνου. Και εις τούτο γνώμην δίδω· διότι τούτο συμφέρει εις εσάς, οίτινες ηρχίσαστε από πέρυσιν ουχί μόνον το να κάμητε, αλλά και το να θέλητε· τώρα δε τελειώσατε και το να κάμητε, ώστε καθώς υπήρξεν η προθυμία του θέλειν, ούτω να υπάρχη και το τελειώσαι αφ' όσα έχετε. Διότι εάν προϋπάρχη η προθυμία, είναι τις ευπρόσδεκτος καθ' όσα έχει, ουχί καθ' όσα δεν έχει. Επειδή δεν θέλω να ήναι εις άλλους άνεσις, εις εσάς δε στενοχωρία αλλά να γείνη εν ισότητι, ώστε εν τω παρόντι καιρώ το περίσσευμά σας να αναπληρώση την στέρησιν εκείνων, διά να χρησιμεύση και το περίσσευμα εκείνων εις την στέρησίν σας, ώστε να γείνη ισότης, καθώς είναι γεγραμμένον· Όστις είχε συνάξει

REVERENDFUN.COM

(C) GCI, Inc.

**Ο δίσκος είχε μόνο αυτά τα ΠΕΝΤΕ ΕΥΡΩ.
Είναι καιρός να κάνεις κήρυγμα για τα ΔΕΚΑΤΑ!**

πολύ δεν ελάμβανε πλειότερον, και όστις ολίγον δεν ελάμβανεν ολιγώτερον» (Β' Κορ. 8/η/3-15).

«Ο σπείρων με φειδωλίαν και με φειδωλίαν θέλει θερίσει, και ο σπείρων με αφθονίαν και με αφθονίαν θέλει θερίσει. Έκαστος κατὰ την προαίρεσιν της καρδιάς αυτού, ουχί με λύπην ή εξ ανάγκης· διότι τον ιλαρόν δότην αγαπά ο Θεός. Δυνατός δε είναι ο Θεός να περισσεύση πάσαν χάριν εις εσάς, ώστε έχοντες πάντοτε εν παντί πάσαν αυτάρκειαν να περισσεύητε εις παν έργον αγαθόν, καθώς είναι γεγραμμένον· Εσκόρπισεν, έδωκεν εις τους πένητας· η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα. Ο δε χορηγών σπόρον εις τον σπείροντα και άρτον προς τροφήν είθε να χορηγήση και να πληθύνη τον σπόρον σας και να αυξήση τα γεννήματα

**ΟΙ ΠΟΙΜΕΝΕΣ ΠΟΥ ΣΗΜΕΡΑ ΑΠΑΙΤΟΥΝ ΔΕΚΑΤΑ
ΑΠΛΩΣ ΚΛΕΒΟΥΝ ΤΟΥΣ ΟΠΑΔΟΥΣ ΤΟΥΣ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΚΥΡΙΕΥΟΥΝ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.**

της δικαιοσύνης σας· πλουτιζόμενοι κατά πάντα εις πάσαν ελευθεριότητα, ήτις εργάζεται δι' ημών ευχαριστίαν εις τον Θεόν. Διότι η διακονία της υπηρεσίας ταύτης ουχί μόνον προσαναπληροί τας στερήσεις των αγίων, αλλά και περισσεύει διά πολλών ευχαριστιών προς τον Θεόν· επειδή δοκιμάζοντες την διακονίαν ταύτην δοξάζουσι τον Θεόν διά την υποταγήν της εις το ευαγγέλιον του Χριστού ομολογίας σας και διά την ελευθεριότητα της προς αυτούς και προς πάντας μεταδόσεως, και διά της υπέρ υμών δειξέσεως αυτών, οίτινες σας επιποθούσι διά την προς εσάς υπερβάλλουσαν χάριν του Θεού. Χάρις δε εις τον Θεόν διά την ανεκδιήγητον αυτού δωρεάν» (Β' Κορ. 9/θ/6-15).

«Κατά την πρώτην της εβδομάδος έκαστος υμών ας εναποθέτη παρ' εαυτώ θησαυρίζων ό,τι αν ευπορή, ώστε όταν έλθω να μη συνάγωνται τότε συνεισφοραί» (Α' Κορ. 16/ις/2).[*]

«Άρα λοιπόν ενόσω έχομεν καιρόν, ας εργαζώμεθα το καλόν προς πάντας, μάλιστα δε προς τους οικείους της πίστεως» (Γαλ. 6/ς/10).

«Θρησκεία καθαρά και αμίαντος ενώπιον του Θεού και Πατρός είναι αύτη, να επισκέπτηται τους ορφανούς και τας χήρας εν τη θλίψει αυτών, και να φυλάττη εαυτόν αμόλυντον από του κόσμου» (Ιακ. 1/α/27).

[*] Ας προσεχθεί εδώ ότι ο Παύλος δεν λέει να δίνονται χρήματα σε Εκκλησίες ή Οργανώσεις αλλά «έκαστος υμών ας εναποθέτη παρ' εαυτού», δηλαδή να τα κρατάει ο ίδιος και στην κατάλληλη ώρα να τα διαθέτει για την ελεημοσύνη. Βεβαίως, οι πρώτοι πιστοί έδιναν χρήματα στους Απόστολους, όμως πάντα με δική τους πρωτοβουλία και, προφανώς, σήμερα Απόστολοι δεν υπάρχουν ανάμεσά μας.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ:

Όσον αφορά τον αποδεκατισμό, ας θυμηθούμε ότι **«ο νόμος έγεινε παιδαγωγός ημών εις τον Χριστόν, διά να δικαιωθώμεν εκ πίστεως»** Γαλ. 3/γ/24. Μπορούμε να μάθουμε τι πρέπει να κάνουμε από τον Νόμο; Όταν αναγνωρίζουμε πως όσα έχουμε ανήκουν στον Θεό· ο χρόνος, τα χρήματα και τα σώματά μας, ζητούμε πρώτα τη Βασιλεία του Θεού και, στη συνέχεια, είμαστε έτοιμοι να αποφοιτήσουμε από τη σχολή του Νόμου.

Να πώς αντιμετώπιζε το ζήτημα η πρώτη ομάδα Χριστιανών που αποφοίτησε από τη σχολή του Νόμου: **«Του δε πλήθους των πιστευσάντων η καρδιά και η ψυχή ήτο μία, και ουδέ εις έλεγεν ότι είναι εαυτού τι εκ των υπάρχόντων αυτού αλλ' είχαν τα πάντα κοινά.** Και μετά δυνάμεως μεγάλης απέδιδον οι απόστολοι την μαρτυρίαν της αναστάσεως του Κυρίου Ιησού, και χάρις μεγάλη ήτο επί πάντας αυτούς. Επειδή **ουδέ ήτο τις μεταξύ αυτών ενδεής· διότι όσοι ήσαν κτήτορες αγρών ή οικιών, πωλούντες έφερον τας τιμάς των πωλουμένων και έθετον εις τους πόδας των αποστόλων· και διεμοιράζετο εις έκαστον κατά την χρείαν την οποίαν είχε».** (Πράξ. 4/δ/32-37).

Όταν δίνουμε γενναιόδωρα, όταν δίνουμε για την αποκατάσταση της ισότητος μεταξύ μας, όταν προσφέρουμε αναμένοντας ανταμοιβή ποιοτικά ανώτερη από το δώρο μας (δηλαδή πνευματική), τότε έχουμε αποφοιτήσει από το σχολείο του Νόμου και προχωρούμε στο δρόμο μας χαίροντας!

Άρθρο του Eric Honea, από το περιοδικό «The Berean News», Μάιος 2011.

ΑΘΑΝΑΤΟΣ

Θα γίνει ποτέ ο άνθρωπος;

Στις 21-2-2011 το γνωστό περιοδικό «**TIME**» κυκλοφόρησε με το εικονιζόμενο εξώφυλλο και τον τίτλο «**2045 – Η χρονιά που ο άνθρωπος γίνεται αθάνατος**»...

Τούτη δεν είναι η πρώτη φορά που οι δημοσιογράφοι "παίζουν με τον πόνο των ανθρώπων", ίσως όμως είναι η πιο πρόσφατη. Οι Βαβυλώνιοι και Σουμέριοι στο Έπος του Γίλγκαμές, αναφέρουν ότι επειδή οι θεοί μετάνιωσαν για την πράξη τους του κατακλυσμού, τον έκαναν αθάνατο, αλλά πού!..

Στον ελλαδικό χώρο τα **Ύδατα της Στυγός**, από μια πηγή στο όρος Χελμό, τα ονόμαζαν **"Αθάνατο Νερό"** και έλεγαν πως χάριζαν αθανασία, γι' αυτό εκεί βούτηξε τον Αχιλλέα η μητέρα του για να γίνει άτρωτος – επειδή όμως τον κρατούσε από την φτέρνα του, αυτή έμεινε το μοναδικό τρωτό σημείο στο σώμα του και έτσι, όταν χτυπήθηκε εκεί από ένα βέλος, ακόμη κι αυτός ο **"σχεδόν αθάνατος"** πέθανε τελικά. Εδώ όμως υπάρχει και μια ειρωνεία, επειδή επίσης έλεγαν πως τα ίδια νερά είχαν την ιδιότητα όποιο ζωντανό ον έπινε από αυτά να πεθαίνει και οποιοδήποτε μέταλλο βουτούσαν μέσα τους να λιώνει, δηλαδή και έσωζαν και έβλαπταν... Τώρα πώς δεν έπαθε τα ίδια και ο μικρός Αχιλλέας αυτό είναι αντικείμενο της μυθολογίας και όχι δικό μας.

Οι άνθρωποι αγωνίζονται χιλιάδες χρόνια τώρα για να επιμηκύνουν όσο γίνεται περισσότερο τη σύντομη ζωή τους. Οι Αλχημιστές επίσης είχαν ως στόχο την κατάκτηση όχι μόνο της απόλυτης Σοφίας αλλά και της Αθανασίας. Φάρμακα, γιατροί, μάγοι, κομπογιαννίτες, οικολόγοι, υγιεινολόγοι και κάθε είδους άλλοι "μάστορες" του εμπορίου, κινούνται ανάμεσά μας και διαλαλούν την πραμάτεια τους, πάντα με το σχετικό οικονομικό όφελος και πάντα με την αποτυχία και διάψευση των υποσχέσεών τους προεξοφλημένη εκ των προτέρων.

Όμως οι άνθρωποι ποτέ δεν "απογοητεύονται". Κι αν ο προηγούμενος "σωτήρας" απέτυχε σε όσα τους υποσχέθηκε, δεν μπορεί, ο επόμενος θα είναι ο κατάλληλος και ο επιτυχής.

Μετά την εκμετάλλευση της δίψας του ανθρώπου για τη ζωή από τους θρησκευτικούς απατεώνες, τη σειρά τους τελευταίους καιρούς την έχουν πάρει κάποιοι γιατροί και συγγραφείς επιστημονικής φαντασίας. Σε λίγα τέρμινα, –**«μέρες, μήνες, χρόνοι δεν ξέρω»**–, όπως έλεγαν οι καφετζούδες κι οι χαρτορίχτρες– θα γίνει το θαύμα και δεν θα προσπεράσει.

Όμως, όσο κι αν προσπαθούν οι άνθρωποι, κανείς δεν μπορεί να δώ-

σει στον άνθρωπο την ΑΘΑΝΑΣΙΑ, επειδή ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΕΝ ΤΗΝ ΕΧΕΙ. Ούτε στη Γη μα ούτε και στις ουράνιες και υπερφυσικές διαστάσεις η αθανασία δεν ανήκει σε κανένα δημιουργημένο ον. Δεν την έχουν οι δαίμονες, δεν την έχει ο Διάβολος, δεν την έχουν ούτε οι άγγελοι του ουρανού...

Πουθενά η Αγία Γραφή δεν αναφέρει ότι ο άνθρωπος είναι αθάνατος, ενώ αντίθετα δηλώνει πως αυτή είναι ιδιότητα που ΤΗΝ ΕΧΕΙ ΜΟΝΟ Ο ΘΕΟΣ. Ο απόστολος Παύλος έγραψε πριν 2.000 χρόνια με θεία έμπνευση: «**Ο μακάριος και μόνος Δεσπότης, ο Βασιλεύς των βασιλευόντων, και Κύριος των κυριευόντων, όστις μόνος έχει την αθανασίαν, κατοικών φως απρόσιτον, τον οποίον ουδείς των ανθρώπων είδεν ουδέ δύναται να ίδῃ· εις τον οποίον έστω τιμή και κράτος αιώνιον**» (Α΄ Τιμ. 6/ς/15-16).

Παρά την σαφή αυτή δήλωση της Βίβλου, υπάρχουν εκατομμύρια θρησκευόμενοι που νομίζουν ότι είναι "αθάνατοι" με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, ανάλογα με τις δοξασίες της πίστης τους. Είτε πιστεύεις στη μετενσάρκωση είτε πιστεύεις στη μετεμψύχωση είτε πιστεύεις στην πιθανότητα ότι η επιστήμη κάποτε θα βρει το φάρμακο για όλες τις αρρώστιες –αυτές που υπάρχουν κι εκείνες που θα φανούν στο μέλλον– το "αθάνατο νερό" που λέει το παραμύθι για τον Μέγα Αλέξανδρο, ούτε υπάρχει ούτε πρόκειται να βγει ποτέ από τις σελίδες των μύθων.

Για να γίνει κάποιος αθάνατος, πρέπει πρώτα να αποκτήσει ΘΕΙΑ ΦΥΣΗ. Αυτή είναι η μία και μοναδική προϋπόθεση, την οποία όμως οι άνθρωποι δεν μπορούν να κατορθώσουν από μόνοι τους. Βεβαίως στον Κήπο της Εδέμ ο Θεός είχε ωραία σχέδια για τους αν-

θρώπους που έπλασε, κι ανάμεσά τους ήταν το δέντρο της ζωής που Εκείνος φύτεψε εκεί μέσα. Όταν όμως οι άνθρωποι αμάρτησαν παρακούοντας την εντολή του Πλάστη τους, ο Ύψιστος είπε «**Ιδού, έγεινεν ο Αδάμ ως εις εξ ημών, εις το γινώσκειν το καλόν και το κακόν· και τώρα μήπως εκτείνῃ την χεῖρα αυτού, και λάβῃ και από του ξύλου της ζωής, και φάγῃ, και ζήσῃ αιωνίως· Όθεν Κύριος ο Θεός εξαπέστειλεν αυτόν εκ του παραδείσου της Εδέμ, διά να εργάζεται την γην εκ της οποίας ελήφθη**» (Γέν. 3/γ/22-23). Έκτοτε το μόνο που του απέμεινε είναι η τιμωρία του θανάτου: «**Εν τῷ ιδρώτι του προσώπου σου θέλεις τρώγει τον άρτον σου, εωσού επιστρέψῃς εις την γην, εκ της οποίας ελήφθης· επειδή γῆ είσαι, και εις γην θέλεις επιστρέψῃς**» (Γέν. 3/γ/19).

Αλλά η ελπίδα της αθανασίας δεν είναι μάταιη, διότι, ακόμη κι αν δεν την αποκτήσουμε με ανθρώπινα μέσα, υπόσχεται να την χαρίσει ο Θεός σε όσους πιστέψουν στη Σωτηρία του Χριστού και αναγεννηθούν «**εξ ύδατος και πνεύματος**» – αλλά μόνο σ' αυτούς.

Αναφέρθηκε παραπάνω πως η Αγία Γραφή δεν λέει πουθενά ότι ο άνθρωπος είναι αθάνατος και το επαναλαμβάνουμε εδώ. Όμως η Αγία Γραφή λέει επίσης και τα εξής:

(α) «**Καθώς εφορέσαμεν την εικόνα του χοϊκού, θέλομεν φορέσει και την εικόνα του επουρανίου. Τούτο δε λέγω, αδελφοί, ότι σαρξ και αίμα βασιλείαν Θεού δεν δύνανται να κληρονομήσωσιν, ουδέ η φθορά κληρονομεί την αφθαρσίαν. Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς· πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθῇ, πάντες όμως θέλομεν μετα-**

μορφωθή, εν μιά στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι· διότι θέλει σαλπίζει, και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημεείς θέλομεν μεταμορφωθή. Διότι πρέπει το φθαρτόν τούτο να ενδυθή αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο να ενδυθή αθανασίαν. Όταν δε το φθαρτόν τούτο ενδυθή αφθαρσίαν και το θνητόν τούτο ενδυθή αθανασίαν, τότε θέλει γείνει ο λόγος ο γεγραμμένος· Κατεπόθη ο θάνατος εν νίκη», όπως διαβάζουμε στην Α΄ Κορ. 15/ιε/49-58, και

(β) «Η θεία δύναμις αυτού εχάρισεν εις ημάς πάντα τα προς ζωήν και ευσέβειαν διά της επιγνώσεως του καλέσαντος ημάς διά της δόξης αυτού και αρετής, διά των οποίων εδωρήθησαν εις ημάς αι μέγισται και τίμιαι επαγγελίαι, ίνα διά τούτων γείνητε κοινωνοί θείας φύσεως, αποφυγόντες την εν τω κόσμω υπάρχουσαν διά της επιθυμίας διαφθοράν» όπως διαβάζουμε στην Β΄ Πέτρ. 1/α/3-4.

Με άλλα λόγια, όταν γίνει η παρουσία του Κυρίου και η ανάσταση των νεκρών, τότε οι πιστοί του Χριστού θα περάσουν από την κατάσταση της φθοράς στην κατάσταση της αφθαρσίας και από την κατάσταση του θανάτου στην κατάσταση της αθανασίας.

Μάλιστα, όπως το είπε ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς με τα λόγια Του: «Οι καταξιωθέντες να απολαύσωσιν εκείνον τον αιώνα και την εκ νεκρών ανάστασιν ούτε νυμφεύουσιν ούτε νυμφεύονται· διότι ούτε να αποθάνωσι πλέον δύνανται· επειδή είναι ισάγγελοι και

είναι υιοί του Θεού, όντες υιοί της αναστάσεως» (Λουκ. 20/κ/35-36).

Συνεπώς, ενώ μπορούμε να γελάμε με όσα κατά καιρούς γράφουν οι συγγραφείς επιστημονικής φαντασίας και οι δημοσιογράφοι –αλλά και με όσα σαθρά υπόσχονται διάφοροι ανεύθυνοι θρησκευτικοί δάσκαλοι– αν έχουμε εμπιστοσύνη στη Σωτηρία του Χριστού και στη ζωή μας οδηγούμαστε από το λόγο του Θεού και το Άγιο Πνεύμα, μπορούμε όχι μόνο να ελπίζουμε αλλά και να είμαστε βέβαιοι –«διότι πιστός ο υποσχεθείς» (Εβρ. 10/ι/23)– ότι την αθανασία θα την αποκτήσουμε όχι χάρη στις προσπάθειες των γιατρών και άλλων επιστημόνων, αλλά χάρη στην αγάπη και φιλανθρωπία του Θεού και του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, «όστις έδωκεν εαυτόν διά τας αμαρτίας ημών, διά να ελευθερώση ημάς εκ του παρόντος πονηρού αιώνος κατά το θέλημα του Θεού και Πατρός ημών» (Γαλ. 1/α/4).

Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να σταθεί μεσολαβητής ή αντιπρόσωπος του Θεού στην παροχή αυτής της μεγάλης δωρεάς. Εμείς απλώς ας επαναλάβουμε τον αποστολικό λόγο: «Αυτός δε ο Θεός της ειρήνης είθε να σας αγιάση ολοκλήρως, και να διατηρηθή ολόκληρον το πνεύμά σας και η ψυχή και το σώμα αμέμπτως εν τη παρουσία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Πιστός είναι εκείνος όστις σας καλεί, όστις και θέλει εκτελέσει» (Α΄ Θεσ. 5/ε/23-24), και να προσθέσουμε το ΑΜΗΝ, όχι της μάταιης ελπίδας αλλά της χριστιανικής διαβεβαίωσης, επί τη βάση του αψευδούς λόγου του Θεού. 🗨

«Του χρόνου στην Ιερουσαλήμ!»

– Ο υ σ ι α σ τ ι κ ά ! –

Ζώντας σε μακραίωνη εξορία από τη γη τους σαν συνέπεια της άπιστης διαγωγής τους και της καταπάτησης των όρων της διαθήκης που ο Θεός έκανε με τους πατέρες τους, καθώς οι Εβραίοι συνηθίζουν να γιορτάζουν το εβραϊκό Πάσχα με το καθιερωμένο δείπνο (seder) κλείνουν την τελετή επαναλαμβάνοντας κάθε φορά την ευχή **«Του χρόνου στην Ιερουσαλήμ!»** Γνωρίζουν ότι οι τόποι στους οποίους βρίσκονται, όσο καλά κι αν ζουν και όσο καλά αν είναι αποκαταστημένοι, δεν είναι η πατρίδα τους και δεν είναι εκείνο που ο Θεός είχε υποσχεθεί στους Πατριάρχες.

Με δεδομένο όμως ότι ήδη από το 1948 έχει ιδρυθεί ξανά με κάποιο τρόπο το κράτος του Ισραήλ και ύστερα από τον πόλεμο του 1967 οι Εβραίοι κατέχουν πάλι την Ιερουσαλήμ, ο αναγνώστης ενός εβραϊκού περιοδικού έστειλε τον περασμένο Απρίλιο στους εκδότες την εξής ερώτηση:

«Υπάρχει κάτι που πάντα ήθελα να ξέρω. Παραδοσιακά τελειώνουμε το δείπνο του Πάσχα (seder) με την ευχή, «Του χρόνου στην Ιερουσαλήμ!» Τι πρέπει να γίνεται αν κάποιος ζει στην Ιερουσαλήμ; Πρέπει να λέει, «Του χρόνου στην Ιερουσαλήμ!» ή να παραλείπει αυτή την ευχή;»

Σ' αυτή την ερώτηση απάντησε ένας ραββίνος με τα εξής περίπου λόγια:[*]

Μπορεί να είστε χιλιόμετρα μακριά από την Ιερουσαλήμ και όμως να ζείτε εκεί. Και μπορείτε να είστε στην άλλη πλευρά του κόσμου αλλά μόνο ένα βήμα μακριά της. Η Ιερουσαλήμ είναι πολύ περισσότερο από μια πόλη. Είναι ένα ιδανικό που αγωνιζόμαστε να φθάσουμε.

Η εβραϊκή ιστορία μπορεί να παρομοιαστεί ως ένα μακρύ ταξίδι από την Αίγυπτο στην Ιερουσαλήμ. Πέρα από την ύπαρξη των συγκεκριμένων γεωγραφικών θέσεων, συμβολίζονται επίσης δύο αντίθετα πνευματικά κράτη. Το ταξίδι από την Αίγυπτο στην Ιερουσαλήμ είναι μια πνευματική οδύσσεια. Και ως έθνος και ως άνθρωποι, πρέπει πάντα να μισούμε τη σκλαβιά της Αιγύπτου και να αποβλέπουμε στην ελευθερία της Γης της Επαγγελίας. Με τη σημασία αυτή, της Αιγύπτου και της Ιερουσαλήμ, καταλαβαίνουμε πώς αυτός είναι ένας δρόμος που εξακολουθούμε να ταξιδεύουμε.

Στα εβραϊκά το όνομα της Αιγύπτου είναι Mitzrayim, που σημαίνει περιορισμούς, απαγορεύσεις, εμπόδια. Αντιπροσωπεύει ένα κράτος όπου είμαστε παγιδευμένοι σε υλικές επιθυμίες και δεμένοι από φυσικούς περιορισμούς. Είναι ένας κόσμος στον οποίο η δικαιοσύνη, η αρετή

και η αγιότητα είναι αιχμαλωτισμένες στη διαφθορά, τον εγωισμό και την ιδιοτέλεια.

Η Ιερουσαλήμ αντίθετα σημαίνει «πόλη της ειρήνης» – ένας τόπος ειρήνης μεταξύ ουρανού και γης, του ιδανικού και του πραγματικού.

Όταν το σώμα μας δεν λειτουργεί σαν φυλακή για το πνεύμα αλλά μάλλον είναι ένα όχημα για την έκφρασή του, όταν ζούμε ζωές σύμφωνες με τα ιδανικά μας παρά για τις κοσμικές επιθυμίες μας, όταν η καλοσύνη και η γενναιοδωρία νικούν τον εγωισμό – τότε είμαστε στην Ιερουσαλήμ και έχουμε ειρήνη με τον εαυτό μας και με τον κόσμο.

Φανταστείτε ότι βρίσκεστε στο αυτοκίνητό σας, που κόλλησε στην κυκλοφορία. Έχετε ήδη αργήσει για μια σημαντική συνάντηση, και βλέπετε κάποιον οδηγό να προσπαθεί να μπει στη λωρίδα σας από μια δευτερεύουσα οδό. Αντιμετωπίζετε τότε μια επιλογή: ή να φανείτε καλός και να τον αφήσετε να περάσει, ή να μείνετε κυριευμένος από την αγωνία για το ραντεβού σας και να οδηγήσετε εμποδίζοντάς τον.

Εάν δεν του επιτρέψετε να περάσει, δικαιολογούμενος με τη σκέψη ότι έχετε καθυστερήσει, τότε είστε ακόμα στην Αίγυπτο και ο εγωισμός σας νίκησε την καλοσύνη σας.

Εάν νικήσετε την ανησυχία σας για τις δικές σας ανάγκες και τον αφήσετε να περάσει, τότε μόλις φύγατε από την Αίγυπτο. Επιτρέψατε στην εσωτερική σας καλοσύνη να επικρατήσει του ενστικτώδους εγωισμού σας. Είστε έξω από την Αί-

γυπτο, αλλά δεν φτάσατε ακόμη στην Ιερουσαλήμ.

Αν ήσασταν στην Ιερουσαλήμ, θα θέλατε ενστικτωδώς να τον αφήσετε να περάσει. Η σημαντική συνάντησή σας θα έχανε τη σημαντικότητά της σε σύγκριση με την ευκαιρία να φανείτε ευγενής σε έναν άλλο άνθρωπο. Εκεί δεν θα έπρεπε να νικήσετε την εγωιστική σας φύση, η φύση σας θα ήταν από μόνη της καλή και ανιδιοτελής. Δεν θα υπήρχε ανάγκη για μάχη να κάνετε το καλό στην πόλη της εσωτερικής ειρήνης, θα ερχόταν φυσικά. Δεν ξέρω για σας, αλλά εγώ δεν έχω φτάσει ακόμα εκεί.

Οι Εβραίοι γεννήθηκαν στην Αίγυπτο, στη σκλαβιά. Αλλά τους ειπώθηκε ότι στην άλλη πλευρά της απέραντης ερήμου βρίσκεται ο προορισμός τους, η Γη της Επαγγελίας. Όταν οι Πατριάρχες έφυγαν από την Αίγυπτο πριν από 3.323 χρόνια, έκαναν τα πρώτα μέτρα ενός μακρινού ταξιδιού προς την Ιερουσαλήμ. Κάθε γενεά από τότε έχει προχωρήσει λίγο περισσότερο κατά μήκος του δρόμου προς την Ιερουσαλήμ. Το ταξίδι συνεχίζεται με μας. Αλλά δεν έχουμε φθάσει ακόμα εκεί. Ακόμα και αν ζείτε στην πόλη που λέγεται Ιερουσαλήμ, εφ' όσον υφίσταται πόνος, αδικία και ασέβεια στον κόσμο, δεν έχουμε φθάσει στη Γη της Ε-

παγγελίας. Εφ' όσον παραμένουμε σκλάβοι σε αρνητικά ένστικτα και εγωιστικές επιθυμίες, εξακολουθούμε να αγωνιζόμαστε για να αφήσουμε πραγματικά την Αίγυπτο.

Καθώς καθόμαστε στο τραπέζι του Πάσχα, σημειώνουμε ότι ένα επιπλέον έτος έχει περάσει, και εμείς πρέπει να ολοκληρώσουμε ακόμα αυτό το ταξίδι. Αλλά πλησιάζουμε εκεί. Είμαστε πολύ πιο κοντά στη Γη της Επαγγελίας από ό,τι ήμασταν τον περασμένο χρόνο. Έχουμε προχωρήσει μερικά ακόμη βήματα στην πορεία προς την ελευθερία που απλώνεται στις γενεές.

Ίσως αυτό το έτος, οι προσπάθειές μας για να βελτιωθούμε εμείς και ο κόσμος μας, να μας φέρουν την εκπλήρωση των λόγων της προσευχής του Πάσχα.

Εφέτος είμαστε εδώ, του χρόνου θα είμαστε στη Γη του Ισραήλ. Αυτό το έτος είμαστε σκλάβοι, του χρόνου θα είμαστε ελεύθεροι.

«Του χρόνου στην Ιερουσαλήμ», λοιπόν, ...κυριολεκτικά!

Βέβαια, αν κρίνουμε από αυτά που βλέπουμε και μαθαίνουμε από τις ειδήσεις, οι περισσότεροι σημερινοί Εβραίοι ελάχιστα ενδιαφέρονται πραγματικά για την αποκατάσταση του λαού τους κάτω από την βασιλεία του Μεσσία. Τους ενδιαφέρει να ζουν καλά, να νικούν τους εχθρούς τους, να τα καταφέρνουν στις επιστήμες, στο εμπόριο και την τεχνολογία, όπου ομολογουμένως διαπρέπουν, και πιο πέρα καμία σχέση με τον Θεό, όχι μόνο τον Θεό και Πατέρα του Ιησού Χριστού, μα ούτε και

με τον Θεό των Αβραάμ, Ισαάκ, Ιακώβ, Μωυσή και των άλλων σπουδαίων ανθρώπων της ιστορίας τους.

Ακόμη και το παραπάνω κείμενο του ραβίνου Moss, –στην αρχική του μορφή και σε όλη του την έκταση–, ουσιαστικά μιλάει για την εσωτερική καλοσύνη του ανθρώπου και όχι για την αγαθότητα που μόνο ο Θεός χαρίζει στους ανθρώπους με βάση τους νόμους Του και το έργο του Μεσσία Χριστού.

Μήπως, όμως, υπάρχει μια παράλληλη κατάσταση και ανάμεσα σε πολλούς Χριστιανούς του καιρού μας, καθώς κι εκείνοι αντιμετωπίζουν το ανάλογο ερώτημα: **«Άραγε θα έρθει ο Χριστός του χρόνου;»** Όπως οι Εβραίοι, πολλοί επαναλαμβάνουν την δήλωση και συνάμα ευχή **«Μαριανθά»**, που σημαίνει **«Ο Κύριος έρχεται!»** και άλλες παρόμοιες.

Μήπως, τελικά, το δήθεν ενδιαφέρον μας για την επάνοδο του Κυρίου Ιησού Χριστού να μην αφορά την έλευση της Βασιλείας Του αλλά μόνο την απελευθέρωσή μας από τα δεινά αυτού του κόσμου, τους πόνους, τις δυσκολίες, την ανεργία, την κοινωνική αδικία και την οικογενειακή ανασφάλεια.

Αλλά δεν είναι αυτός ο σκοπός της Έλευσης του Χριστού για την οποία οι πιστοί ανά τους αιώνες ομολογούν: **«Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης, κρίναι ζώντας και νεκρούς [...] ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος»**.

Ας ξανασκεφτούμε, λοιπόν, τη διάθεση της καρδιάς μας, πόσο συμπορεύεται με τα λόγια μας. **❶**

[*] Aron Moss – www.chabad.org/magazine

Για τη στολή του Χριστού

Κύριε Διευθυντά,

Στο περιοδικό «**Ο Σωτήρ**», (1-3-2011) διάβασα τα παρακάτω, που είναι τόσο σχετικά και συμπληρωματικά με την ενδιαφέρουσα μελέτη του προηγούμενου τεύχους σας με τίτλο «**Ο Χριστός ως “ένδυμα”**»:

Σχηματίζεται μέσα μας ο Χριστός. Εμείς πλέον «**νουν Χριστού έχομεν**» (Α΄ Κορ. 2/β/16). Τι αγία εμπειρία: ο Χριστός να κατευθύνει τη σκέψη μας, τις επιθυμίες μας, τις ενέργειές μας! Η καρδιά μας να αγαπάει όπως αγαπά ο Χριστός. Ο νους μας να σκέπτεται όπως σκέπτεται ο Χριστός. Τα μάτια μας να βλέπουν όπως τα μάτια του. Ο ιερός Χρυσόστομος μας λέει ότι αφού έχουμε ενδυθεί τον Χριστό, θα πρέπει πλέον ο Χριστός να φαίνεται από παντού μέσα μας. Να βλέπουν οι άλλοι στο πρόσωπό μας και στη ζωή μας τον ίδιο τον Χριστό.

Για να γίνουν όμως όλα αυτά, χρειάζεται αγώνας. Δεν γίνονται με ωραία λόγια ή συναισθήματα. Χρειάζονται αποφάσεις, μετάνοια, άσκηση. Στις βαπτίσεις των πρώτων χριστιανών όταν ο [λειτουργός] έδινε τον λευκό χιτώνα στον βαπτιζόμενο, του έλεγε: «**Λάβε στολή λαμπρή και άμωμη, για να την παρουσιάσεις δίχως ρύπους μπροστά στο βήμα του Κυρίου και θα έχεις ζωή αιώνια**». Όσοι ντυθήκαμε τον Χριστό, δεν έχουμε δικαίωμα να ξαναμαρτάνουμε.

Ο ιερός Χρυσόστομος λέει: *Εσείς που ντυθήκατε τον Χριστό, προσέχετε παρα-*

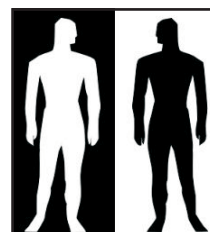
καλώ καθημερινά τη λαμπρότητα του ενδύματος, ώστε να μη δεχθείτε ρύπο ή ρυτίδα, ούτε με άκαιρα λόγια ή μάταια ακούσματα, με απερίσκεπτους λογισμούς και απρόσεκτα βλέμματα. Και ο μέγας Βασίλειος μας λέει: Φυλάξτε το θησαυρό σας, το καθαρό ένδυμα της αφθαρσίας, χωρίς καμία κηλίδα, φυλάξτε όλα τα μέλη του σώματός σας άγια: μακριά από το σαρκικό πνεύμα του κόσμου, την κυριαρχία των παθών, των σαρκικών επιθυμιών και ηδονών. Δεν έχουμε λοιπόν δικαίωμα να μολύνουμε το σώμα και την ψυχή μας. Δεν ανήκουμε πλέον στον εαυτό μας, ανήκουμε στον Χριστό.

Θα είναι φοβερό να βρεθούμε κάποτε κι εμείς στη θέση εκείνου του [αγγέλου] της Λαοδικείας, στον οποίο έλεγε ο Χριστός μας: «**Σε συμβουλεύω να αγοράσεις από μένα ιμάτια λευκά για να ντυθείς και να μη φανερωθεί η αισχύνη της γυνότητάς σου**». Αλλά να ανήκουμε σ' αυτούς για τους οποίους λέει ο Χριστός ότι: «**δεν μόλυναν τα ιμάτιά τους με αμαρτίες και τους αξίζει να ζήσουν μαζί [του] με λευκά, φωτεινά ιμάτια**» (Αποκ. 3/γ/18,4).

Β.Σ. – ΑΘΗΝΑ

Ευχαριστούμε για την ενημέρωση εκφράζοντας χαρά, όπως κάθε φορά που ο αληθινός λόγος διατυπώνεται «**διά πολλών μαρτύρων**».

Επίσης υπογραμμίζουμε τα δύο τελευταία χωρία του παραπάνω κειμένου, τα οποία συμπληρώνουν εύστοχα τη μελέτη του δικού μας αρθρογράφου.

Δέκα φοβερές αντιθέσεις

Υπάρχει τεράστια διαφορά ανάμεσα στους ανθρώπους που γνωρίζουν και ακολουθούν τον Χριστό, και εκείνους που δεν Τον ακολουθούν στη ζωή τους. Παρακάτω παρουσιάζονται σε παράλληλες στήλες 10 από τις κυριότερες διαφορές.

ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ είναι:

1. Νεκρός μέσα στην αμαρτία

«Και εσάς όντας νεκρούς διά τας παραβάσεις και τας αμαρτίας εξωποίησεν» (Εφεσ. 2/8/1)

2. Κάτω από την οργή

«Πράπτοντες τα θελήματα της σαρκός και των διαλογισμών, ήμεθα εκ φύσεως τέκνα οργής, ως και οι λοιποί» (Εφεσ. 2/8/3).

3. Μακριά απ' τον Χριστό

«Χωρίς Χριστού, απηλλοτριωμένοι από της πολιτείας του Ισραήλ και ξένοι των διαθηκών της επαγγελίας, ελπίδα μη έχοντες και όντες εν τω κόσμω χωρίς Θεού» (Εφεσ. 2/8/12)

4. Κάτω από κρίση

«Όστις όμως δεν πιστεύει είναι ήδη κριμένος, διότι δενπίστευσεν εις το όνομα του μονογενούς Υιού του Θεού» (Ιωάν. 3/γ/18)

5. Τυφλωμένος από τον Σατανά

«Απίστων όντων ο Θεός του κόσμου τούτου ετύφλωσε τον νούν, διά να μη επιλάβη εις αυτούς ο φωτισμός του ευαγγελίου της δόξης του Χριστού, όστις είναι εικών του Θεού» (Β' Κορ. 4/8/4).

ΜΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ είναι:

1. Νεκρός ως προς την αμαρτία

«[Ο Χριστός] τας αμαρτίας ημών εβάστασεν εν τω σώματι αυτού επί του ξύλου, διά να ζήσωμεν εν τη δικαιοσύνη, αποθανόντες κατά τας αμαρτίας» (Α' Πέτρ. 2/8/24)

2. Σωσμένος από την οργή

«Αφού εδικαιώθημεν τώρα διά του αίματος αυτού, θέλομεν σωθή από της οργής δι' αυτού» (Ρωμ. 5/ε/9)

3. Κοντά στον Χριστό

«Τώρα όμως διά του Ιησού Χριστού σεις οι ποτέ όντες μακράν εγείνετε πλησίον διά του αίματος του Χριστού» (Εφεσ. 2/8/13)

4. Ελεύθερος από την κρίση

«Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι ο ακούων τον λόγον μου και πιστεύων εις τον πέμψαντά με έχει ζωήν αιώνιον, και εις κρίσιν δεν έρχεται, αλλά μετέβη εκ του θανάτου εις την ζωήν» (Ιωάν. 5/ε/24)

5. Όχι πια τυφλός

«Απέβλεψαν προς αυτόν και εφωτίσθησαν, και τα πρόσωπα αυτών δεν κατησχύνθησαν» (Ψαλ. 34/λδ/5).

ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

6. Παιδί του Σατανά

«Σεις είσθε εκ πατρός του διαβόλου και τας επιθυμίας του πατρός σας θέλετε να πράψετε. Εκείνος ήτο απ' αρχής ανθρωποκτόνος και δεν μένει εν τη αληθεία, διότι αλήθεια δεν υπάρχει εν αυτώ» (Ιωάν. 8/η/44).

7. Αιώνια καταδικασμένος

«Όστις πιστεύει εις τον Υιόν έχει ζωήν αιώνιον· όστις όμως απειθεί εις τον Υιόν δεν θέλει ιδεί ζωήν, αλλ' η οργή του Θεού μένει επάνω αυτού» (Ιωάν. 3/γ/36).

8. Βέβαιος για την απώλεια

«Οι δειλοί και άπιστοι και βδελυκτοί και φονείς και πόρνοι και μάγοι και ειδωλολάτραι και πάντες οι ψεύσαι θέλουσιν έχει την μερίδα αυτών εν τη λίμνη τη καιομένη με πυρ και θείον· ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος» (Αποκ. 21/κα/8).

9. Περιμένει την κρίση

«Είναι αποφασισμένον εις τους ανθρώπους άπαξ να αποθάνωσι, μετά δε τούτο είναι κρίσις» (Εβρ. 9/θ/27).

10. Με τελική καταδίκη

«Και όστις δεν ευρέθη γεγραμμένος εν τω βιβλίω της ζωής, ερρίφθη εις την λίμνην του πυρός» (Αποκ. 20/κ/15).

ΜΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

6. Παιδί του Θεού

«Διότι πάντες είσθε υιοί Θεού διά της πίστεως της εν Χριστώ Ιησού» (Γαλ. 3/γ/26).

7. Αιώνια σωσμένος

«Τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον» (Ιωάν. 3/γ/16).

8. Βέβαιος για τον ουρανό

«Και θέλει με ελευθερώσει ο Κύριος από παντός έργου πονηρού και θέλει με διασώσει διά την επουράνιον βασιλείαν αυτού· εις τον οποίον έστω η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων» (Β' Τιμ. 4/δ/18).

9. Περιμένει την δόξα

«Προσμένοντες την μακαρίαν ελπίδα και επιφάνειαν της δόξης του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού» (Τίτ. 2/β/13).

10. Με ζωντανή ελπίδα

«Κατά το πολύ έλεος αυτού ανεγέννησεν ημάς εις ελπίδα ζωσαν διά της αναστάσεως του Ιησού Χριστού εκ νεκρών, εις κληρονομίαν άφθαρτον και αμίαντον και αμάραντον, πεφυλαγμένην εν τοις ουρανοίς δι' ημάς» (Α' Πέτρ. 1/α/3-5).

Καθένας σ' αυτή τη ζωή διαλέγει σε ποια ομάδα θα ταχθεί και ποιον θα ακολουθήσει. Αν ακολουθήσει τον Χριστό θα έχει μαζί Του αιώνια ζωή. Αν ακολουθήσει τον Σατανά, θα συμμετέχει μαζί του στον αιώνιο θάνατο. Ο Θεός ανέκαθεν θέτει τους ανθρώπους απέναντι στην εκλογή αυτή. Μέσω των αρχαίων προφητών ενημερώνει: «**Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, έθεσα ενώπιόν σας την οδόν της ζωής και την οδόν του θανάτου**» (Ιερ. 21/κα/8) και προτρέπει: «**Απορρίψατε αφ' υμών πάσας τας ανομίας υμών, τας οποίας ηγομήσατε εις εμέ, και κάμετε εις εαυτούς νέαν καρδίαν και νέον πνεύμα· και διά τι να αποθάνητε, οίκος Ισραήλ; Διότι εγώ δεν θέλω τον θάνατον του αποθνήσκοντος, λέγει Κύριος ο Θεός· διά τούτο επιστρέψατε και ζήσατε**» (Ιεζ. 18/ιη/31-32).

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (:)

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ, ΚΑΙ ...ΚΑΤΑΡΕΣ

Ανάμεσα στους χριστιανικούς κύκλους συναντώνται ανά τους αιώνες δύο δυνατά ρεύματα· εκείνο που εχθρεύεται τους Εβραίους και εκείνο που τους συμπαθεί. Αναμεταξύ τους υπάρχει σοβαρή διάσταση και σε άλλα σημεία της διδασκαλίας, όμως το πιο εμφανές ίσως είναι το συζητούμενο εδώ.

Αν ρωτήσεις κάποιον από την πρώτη ομάδα, γιατί αντιπαθεί τους Εβραίους, συνήθως θα σου απαντήσει **–Επειδή σταύρωσαν τον Χριστό**. Αν μάλιστα έχει κάποια επαφή με τα Ευαγγέλια, θα σου πει: **–Οι ίδιοι καταράστηκαν τον εαυτό τους όταν είπαν «το αίμα αυτού εφ' ημάς και επί τα τέκνα ημών»** (Ματθ. 27/κζ/25).

Δυστυχώς, αυτή την άποψη δεν την έχουν μόνο οι ακατάρτιστοι άνθρωποι αλλά και πολλοί δάσκαλοι και ποιμένες. Υπάρχει μάλιστα ολόκληρη θεωρία, την οποία πολλοί ασπάζονται, ότι όλα τα δεινά των Ιουδαίων τα τελευταία 2.000 χρόνια, ήταν απόρροια αυτής ακριβώς της "κατάρας", που εκείνοι οι ανόητοι ανέλαβαν για τον εαυτό τους και τους απογόνους τους.

Αν όμως προσέξουμε την ιστορία των Ευαγγελίων, θα διαπιστώσουμε ότι ο όχλος της Ιερουσαλήμ που, υποκινούμενος από τους Αρχιερείς και γραμματείς,

απαίτησε την σταύρωση του Ιησού, δεν μπορεί να ήταν περισσότεροι από μερικές εκατοντάδες άνθρωποι. Πόσοι άραγε θα χωρούσαν στην αυλή του Πιλάτου;

Όλοι οι άλλοι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, της Γαλιλαίας, και των υπόλοιπων περιοχών της Ιουδαίας και της διασποράς στα έθνη, τι ανάμειξη είχαν σ' αυτή την πράξη; Και, επιπλέον, τα παιδιά τους και τα παιδιά των παιδιών τους, απανταχού της γης και μέχρι σήμερα, σε τι έφταιξαν;

Αν εκείνοι, οι ελάχιστοι Ιουδαίοι, έκφρασαν "για τον εαυτό τους και τα παιδιά τους" μια κατάρρα, έχετε αναρωτηθεί ποτέ πώς και αν λειτουργούν οι κατάρες; Δεν έχετε ακούσει από ανόητες μάνες, που πάνω στον εκνευρισμό τους, φωνάζουν στα παιδιά τους: **–Να μη σώσεις. –Να μην ξημερωθείς. –Να πας και να μη γυρίσεις. –Οχιά να σε φάει. –Φωτιά να σε κάψει.** (Παλαιότερα τέτοιες "κατάρες" ήταν πολύ συνηθισμένες κυρίως από λαϊκές γυναίκες).

Μήπως υπάρχει κάποιος που ακούει αυτές τις κατάρες και έχει ως καθήκον του να τις εκτελέσει; Μήπως είναι μαγικές φράσεις και κάποια υπεράνθρωπη δύναμη είναι επιφορτισμένη να πραγματοποιεί απερισκεψίες που λένε οι άνθρωποι;

Μπορούν σοβαροί και πνευματικοί άν-

Το κείμενο αυτό δεν δημοσιεύθηκε στο προηγούμενο τεύχος λόγω έλλειψης χώρου.

θρωποι να πιστεύουν τέτοιες ανοησίες; Και όμως δεν είναι λίγοι εκείνοι (μεταξύ τους και κληρικοί) που πιστεύουν ότι όσα έπαθαν οι Εβραίοι στους 20 αιώνες μετά Χριστόν, ήταν συνέπεια εκείνης της κατά-

ρας μιας μικρής μερίδας ομοεθνών τους.

Αν και δεν θα έπρεπε, υπάρχουν δυστυχώς αρκετοί δεισιδαίμονες και μεταξύ των Χριστιανών, που πιστεύουν ακόμη σε κατάρες, ωροσκοπία κ.λπ., λες και δεν πέρασε από κοντά τους ο φωτισμός του Ευαγγελίου. **Κρίμα. T**

Η "ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ" ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ

Σχετικά με το προηγούμενο η εφημερίδα «**Ορθόδοξος Τύπος**» (20-5-11) παραθέτει το κατωτέρω απόσπασμα από δημοσίευμα του περιοδικού «**Ο Σωτήρ**» (τ. 2022):

Πολύς λόγος γίνεται τελευταία για τα όσα γράφει ο Πάπας στον β' τόμο του βιβλίου του "Ο Ιησούς της Ναζαρέτ" σχετικά με την ευθύνη των Εβραίων για τη Σταύρωση του Κυρίου Ιησού. Κατά τον Πάπα Βενέδικτο ΙΣΤ' για τη Σταύρωση του Σωτήρος Χριστού, ευθύνεται μόνο η Αριστοκρατία του Ναού και όχι οι Εβραίοι της εποχής του. Κατά τον ίδιο, η Αριστοκρατία του Ναού ήθελε να θανατωθεί ο Χριστός επειδή δήλωνε "είμαι βασιλιάς των Εβραίων" παραβιάζοντας τον θρησκευτικό τους νόμο. Αλλ' ο Χριστός ουδέποτε έδηλωσε ότι είναι "βασιλεύς των Ιουδαίων". Στον Πιλάτο είπε καθαρά: "η βασιλεία μου δεν είναι εκ του κόσμου τούτου"... Επίσης ο λαός ήταν εκείνος, που φώναζε προστακτικά στον Πιλάτο με τρεις μάλιστα προστακτικές "άρων άρον σταύρωσον αυτόν"! Επί πλέον "πας ο λαός", όλος ο λαός αποκρίθηκε στον Πιλάτο: "Το αίμα αυτού εφ' ημάς και επί τα τέκνα ημών"... Ο Απόστολος Πέτρος στο πρώτο κήρυγμά του την ημέρα της Πεντηκοστής, είπε στο λαό: "Τον Ιησού που σας παραδόθηκε από τον προδότη, τον καρφώσατε στο Σταυρό και τον φονεύσατε". Και όταν ο λαός ρώτησε τον Απόστολο "τί ποιήσωμεν"; ο Πέτρος τους απάντησε: "Μετανοή-

σατε, και βαπτισθήτω έκαστος υμών επί τω ονόματι Ιησού Χριστού"...

Αλλά η εφημερίδα προσθέτοντας τις δικές της παρατηρήσεις προσθέτει:

Άλλα λοιπόν λέγει το Ευαγγέλιον και άλλα λέγει ο Πάπας, θέλων να υποστηρίξη τους Εβραίους. [...] Αλλ' ό,τι και αν μηχανεύεται ο Πάπας, ημείς εν γνωρίζομεν, αυτό το οποίο σημειώνει το ανωτέρω περιοδικόν, ότι "οι συνέπειες της συλλογικής ευθύνης των Ιουδαίων είναι από τότε τραγικές για το έθνος των σταυρωτών".

Βασικά θα συμφωνούσαμε με το κείμενο του «**Σωτήρα**», όσον αφορά το ιστορικό μέρος της υπόθεσης, όχι όμως και με την αφοριστική θέση του «**Ο.Τ.**» (υπογραμμισμένα).

Όπως δεν παραγράφεται το γεγονός ότι οι Γερμανοί (ένα μέρος από αυτούς) σκότωσαν εκατομμύρια Εβραίους στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, έτσι δεν παραγράφεται ότι οι Εβραίοι (ένα μέρος από αυτούς) ήταν οι κύριοι υπεύθυνοι για το θάνατο του Ιησού Χριστού.

Όμως το κρίμα βαρύνει τα χέρια εκείνων των δραστών και όχι ολόκληρο το έθνος, ούτε τους απογόνους τους. Όταν εξετάζουμε αυτά τα πράγματα ας αφήνουμε κατά μέρος άλλες σκοπιμότητες και ας μένουμε στην ιστορία. **T**

Ο ΘΕΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Οι τακτικοί αναγνώστες του «Τ» γνωρίζουν πόσο πολύ κατακρίναμε την ανάληψη των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 από την Ελλάδα.

Βεβαίως δεν το κάναμε νομίζοντας ότι μπορούσε η γνώμη μας να εισακουστεί από τους “αρμόδιους” ή “αναρμόδιους” που διαχειρίζονται αυτά τα θέματα. Είναι πολύ μικρή και αδύναμη η φωνή μας. Ελπίζαμε όμως ότι θα επηρεάζαμε κάποιους από τους αναγνώστες μας και το περιβάλλον τους που, δυστυχώς, ακόμη νομίζουν ότι υπάρχει αγνός αθλητισμός στα σπορ και ότι αυτό που σήμερα συμβαίνει στα γήπεδα θα μπορούσε ίσως να έχει την οποιαδήποτε σχέση με τα περί «σωματικής γυμνασίας» που αναφέρονται στην Καινή Διαθήκη.

Αραγε όλοι εκείνοι που τότε μας αντιμετώπιζαν με το χαμόγελο της συγκατάβασης απέναντι στον κάθε “γραφικό” τύπο, έχουν σήμερα αντιληφθεί πόσο κόστισε εκείνο το “χάπενινγκ” που τώρα το πληρώνουν οι μισθωτοί και συνταξιούχοι με τις περικοπές των εισοδημάτων τους και οι νέοι που συνωστίζονται στις ουρές των ανέργων.

Αυτοί που εργάστηκαν ως “Εθελοντές” στους Ολυμπιακούς Αγώνες με τις πορτοκαλί-γαλάζιες-λευκές στολές τους,

όλοι εκείνοι που συμμετείχαν στις “θριαμβικές” τελετές έναρξης και λήξης των Αγώνων, μεταμφιεσμένοι σε αρχαίους ή σύγχρονους ήρωες, άραγε έχουν σήμερα “ένα κομμάτι ψωμί”; Είναι σε θέση να ανοίξουν τη δική τους οικογένεια; Έχουν μέλλον σ’ αυτό τον τόπο ή ψάχνουν ευκαιρία να μεταναστεύσουν στο εξωτερικό για καλύτερη τύχη;

Έγραψε τότε κάποια αφελής πένα:

Η Φλόγα θα καίει πιο δυνατά από εδώ και πέρα. Αγώνες αξέχαστοι. Αγώνες ονειρεμένοι. Η 28η διοργάνωση, ανήκει στο παρελθόν. Αλλά το μέλλον, θα είναι πιο φωτεινό, χάρη σε αυτήν, που έγινε στον τόπο γεννήσεως των Ολυμπιακών Αγώνων. Αυτές τις 17 ημέρες, μάθαμε Ελλάδα τον πλανήτη. Και αναγκάσαμε τον πρόεδρο της ΔΟΕ να φωνάξει στο Ολυμπιακό Στάδιο της Αθήνας, μιλώντας στα ελληνικά: “Ελληνες, κερδίσατε. Πετύχατε. Ευχαριστούμε”.

Οχι αγαπητοί αναγνώστες. Τώρα έμαθε ο πλανήτης τι είναι η Ελλάδα – πού την κατάντησαν οι κυβερνήτες της. Μια χρεοκοπημένη ζητιάνα που ο λαός της ξέρει κυρίως να χειροκροτεί τους ΑΧΡΗΣΤΟΥΣ και τους ΑΝΑΞΙΟΥΣ, τους ΚΛΕΦΤΕΣ και τους ΨΕΥΤΕΣ της Βουλής και της αγοράς και τους παρατρεχάμενους...

Η υποκριτική κραυγή του προέδρου της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής Ζαγκ Ρογκ, «**Αγαπητοί Έλληνες φίλοι. Κερδίσατε! Πετύχατε με λαμπρότητα τον δύσκολο στόχο της διοργάνωσης των αγώνων. Ευχαριστούμε Αθήνα, ευχαριστούμε Ελλάδα!**» ξεθώριασε πλέον στα αυτιά μας, όπου πλέον αντηχούν οι φωνές των ανέργων και των αγανακτισμένων: «**Φέρτε πίσω τα κλεμμένα**» και άλλα παρόμοια.

Εκ καρδίας

Όταν ο Θεός πλαταίνει τα όριά μας

Με ιδιαίτερη ικανοποίηση και ευχαρίστηση απολαύσαμε προσφάτως την αγάπη φίλων αναγνωστών που είχαν την καλοσύνη να μας καλέσουν και να μας φιλοξενήσουν τόσο στη Μακεδονία όσο και στην Αλβανία, τους οποίους θερμά ευχαριστούμε και από αυτή τη θέση.

Όσο και αν αυτό δεν υπήρχε ποτέ στα όνειρά μας, ο Κύριος αξίωσε να απολαμβάνουμε αυτού του είδους εκτίμηση και αγάπη, πέρα από τα όρια της πόλης και του χώρου στον οποίο συνήθως κινούμαστε.

Μάλιστα, μέσω του μπλογκ που λειτουργούμε (με τίτλο «**Νέα και Παλαιά**» – neakaipalaia.blogspot.com), με έκπληξη διαπιστώσαμε ότι στους αναγνώστες περιλαμβάνονται άτομα ακόμη και από την εξωτική Ταϋλάνδη!!!

Είναι τούτος λόγος για καύχηση; Μη γένοιτο! Κάθε άλλο.

Αντίθετα είναι λόγος για μεγάλη ευχαριστία στον Θεό που κάνει να πλατύνουν τα όριά μας πέρα από κάθε φαντασία, καθώς υπηρετούμε το δικό Του λαό και τη δική Του δόξα (Δευτ. 19/10/8).

Μετά από όλα αυτά βαρύ το χρέος και η ευγνωμοσύνη προς τον Κύριο της Εκκλησίας και όλη την χριστιανική αδελφότητα, που είναι ο οίκος του ζωντανού Θεού, «**ο στύλος και το εδραίωμα της αληθείας**» (Α΄ Τιμ. 3/γ/15).

Καθώς υπηρετούμε σ' αυτή την αφιλόκερδη διακονία, σας ενθαρρύνουμε να διαδώσετε τον «**ΤΥΧΙΚΟ**» τόσο στην έντυπη όσο και στην ηλεκτρονική του έκδοση (www.tyxikos.gr), όπως και το μπλογκ «**Νέα και Παλαιά**» (neakaipalaia.blogspot.com).

Πάνω απ' όλα μως σας παρακαλούμε, «**Προσεύχεσθε, αδελφοί, περί ημών, διά να τρέχη ο λόγος του Κυρίου και να δοξάζεται, καθώς και εις εσάς**» (Β΄ Θεσ. 3/γ/1). ☛

“Και αυτοί ενόμιζον...”

«Αυτοί ενόμιζον ότι η βασιλεία του Θεού έμελλεν ευθύς να φανή» (Λουκ. 19/10/11)

Πολλές φορές είμαστε πρόθυμοι να κατηγορήσουμε τους πιστούς που κατά καιρούς εκφράζουν δημόσια ή κατ' ιδίαν τις απόψεις τους **για το πότε έρχεται ο Χριστός**. Αλλά αυτό δεν είναι ελάττωμα μόνο των σύγχρονων πιστών. Όπως φαίνεται από το χωρίο της επκεφαλίδας, ακόμη και οι μαθητές του Χριστού, και ενώ Εκείνος ήταν ακόμη ανάμεσά τους, δεν είχαν καταλάβει τα σχέδια του Θεού –ίσως και να μην είχαν ενδιαφερθεί, επειδή θεωρούσαν οι ίδιοι τους εαυτούς τους **ικανούς να καταλάβουν** ακόμη και τα κρυπτά και απόρρητα του Κυρίου. Γι' αυτό στηριγμένοι στις σκέψεις τους, στους πόθους της καρδιάς τους και, κατά πάσα πιθανότητα, στις μεταξύ τους συζητήσεις, έφτασαν στο συμπέρασμα και "ενόμιζον" ότι **ΕΥΘΥΣ** (=αμέσως, σύντομα) έμελλε να φανεί η Βασιλεία του Θεού.

Πολλές φορές η εκκλησία του Χριστού υπέφερε από **"νομίσματα"** διαφόρων –κατά τα άλλα ευσεβών ανθρώπων– οι οποίοι βιάζονται να συμπεράνουν και όχι μόνο ορίζουν χρονολογίες αλλά και δόγματα και αφορισμούς με βάση τα οποία προχώρησαν εκεί που δεν τους ανήκε, ώστε να σκεφτούν –και να διατάξουν– ακόμη και την φυσική εξόντωση των "απίστων", την αποκοπή των αντιφρονούντων και τη θανάτωση διά πυρός των "αιρετικών"...

Πόση ντροπή γι' αυτό, που δεν την εισέπραξαν μόνο οι δράστες αλλά και η εκκλησία στο σύνολό της. Πόσοι δεν μιλούν ειρωνικά για την άθλια **"Ιερά Εξέταση"**, για το **"Κυνήγι των Μαγισσών"**, για τη **"Νύχτα του Αγίου Βαρθολομαίου"** και πολλά ακόμη... Όλα αυτά επειδή κάποιοι βιάζονται ή δείχνουν υπερβάλλοντα ζήλο, που όχι σπάνια οδηγεί σε δογματικές ακρότητες και πράξεις ανάρμοστες για ανθρώπους **«επαγγελλομένους θεοσέβειαν»**.

Αυτό το λάθος έκαναν και οι μαθητές του Χριστού, κάθε φορά που έσπευδαν να μιλήσουν ή να δράσουν οδηγημένοι από σαρκικά ελατήρια και όχι από το Άγιο Πνεύμα, όπως όταν ζήτησαν από τον Κύριο να πέσει φωτιά για να κάψει τους Σαμαρείτες ή οδήγησαν τον Πέτρο σε "εκκλησιαστικό δικαστήριο" επειδή κήρυξε το Ευαγγέλιο στο σπήτι του Ρωμαίου Κορνήλιου, ή απέφευγαν τον Παύλο επειδή έτρωγε μαζί με Εθνικούς. Έτσι και στο προκείμενο, όπου **«ενόμιζον ότι η βασιλεία του Θεού έμελλεν ευθύς να φανή»**.

Ο Κύριος όμως δεν επαίνεσε τη βιασύνη τους αλλά φρόντισε να τους δώσει κάποιες παραβολές μέσα από τις οποίες θα μπορούσαν εύκολα να καταλάβουν ότι πότε θα γίνουν τα γεγονότα αλλά ότι η δική τους λαχτάρα ήταν λάθος και τα πράγματα δεν επρόκειτο να εξελιχθούν όπως εκείνοι φαντάζονταν ή συμπέραιναν, αλλά όπως και όταν θα αποφάσιζε ο Θεός, με τη μεγάλη Του μακροθυμία. Χρειάστηκε να περάσουν αρκετά χρόνια για να αντιληφθεί ο Πέτρος την πραγματικότητα, ότι **«Δεν βραδύνει ο Κύριος την υπόσχεσιν αυτού, ως τινές λογίζονται τούτο βραδύτητα, αλλά μακροθυμεί εις ημάς, μη θέλων να απολεσθώσι τινές, αλλά πάντες να έλθωσιν εις μετάνοιαν»** (Β' Πέτρ. 3/γ/9).

Ας προσέχουμε λοιπόν τα **"νομίσματά"** μας, για να μην αποδειχθούν επίσης **ΚΑΛΠΙΚΑ**. ☹

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ	ΤΕΛΟΣ
Τοσ. Γραφείο	N. ΙΩΝΙΑΣ
Αριθμός Αδείας	2

ΚΩΔΙΚΟΣ
3360

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ:
ΚΙΟΥΤΑΧΕΙΑΣ 8 - 14231 Ν. ΙΩΝΙΑ

ΑΝ ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΟΘΕΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΑΦΕΙ
IF UNDELIVERED PLEASE RETURN